

௨௩௫௪௨௩ திஹைத்த

எம் பெற்றோரின்த

நினைவு மலர்

ஐோண் ப. நவரெத்தினராசா

மேசி அன்புமணி நவரெத்தினராசா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | noolaham.media

31 ஜனவரி 2015

நெடுசில் திறைத்த

எம் பெற்றோரின

நினைவு மலர்

ஜோன் ப. நவரெத்தினராசா

மேசி அன்புமணி நவரெத்தினராசா

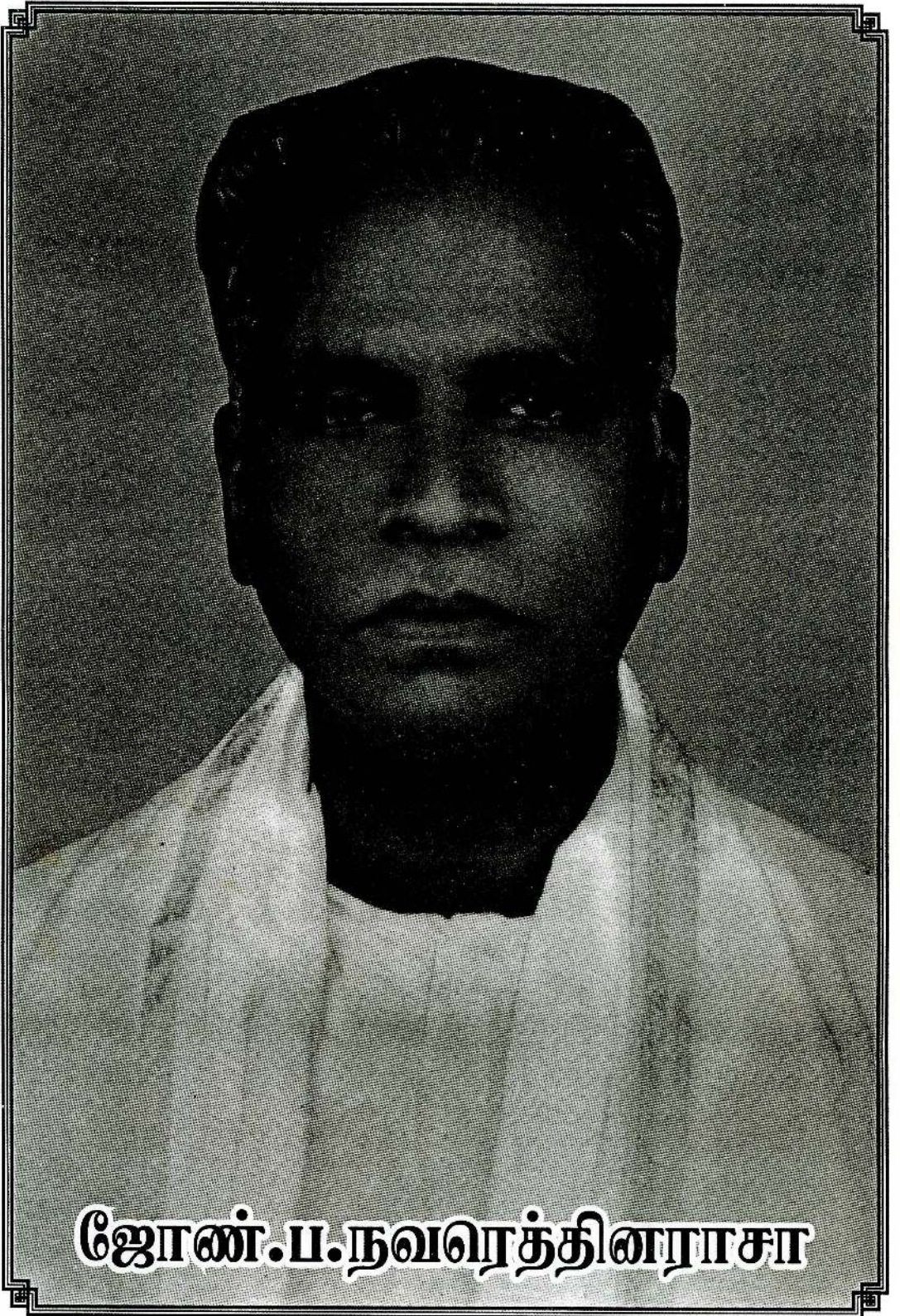
சென்னை மாநகராட்சி

நிர்வாகணமகாநகராட்சி

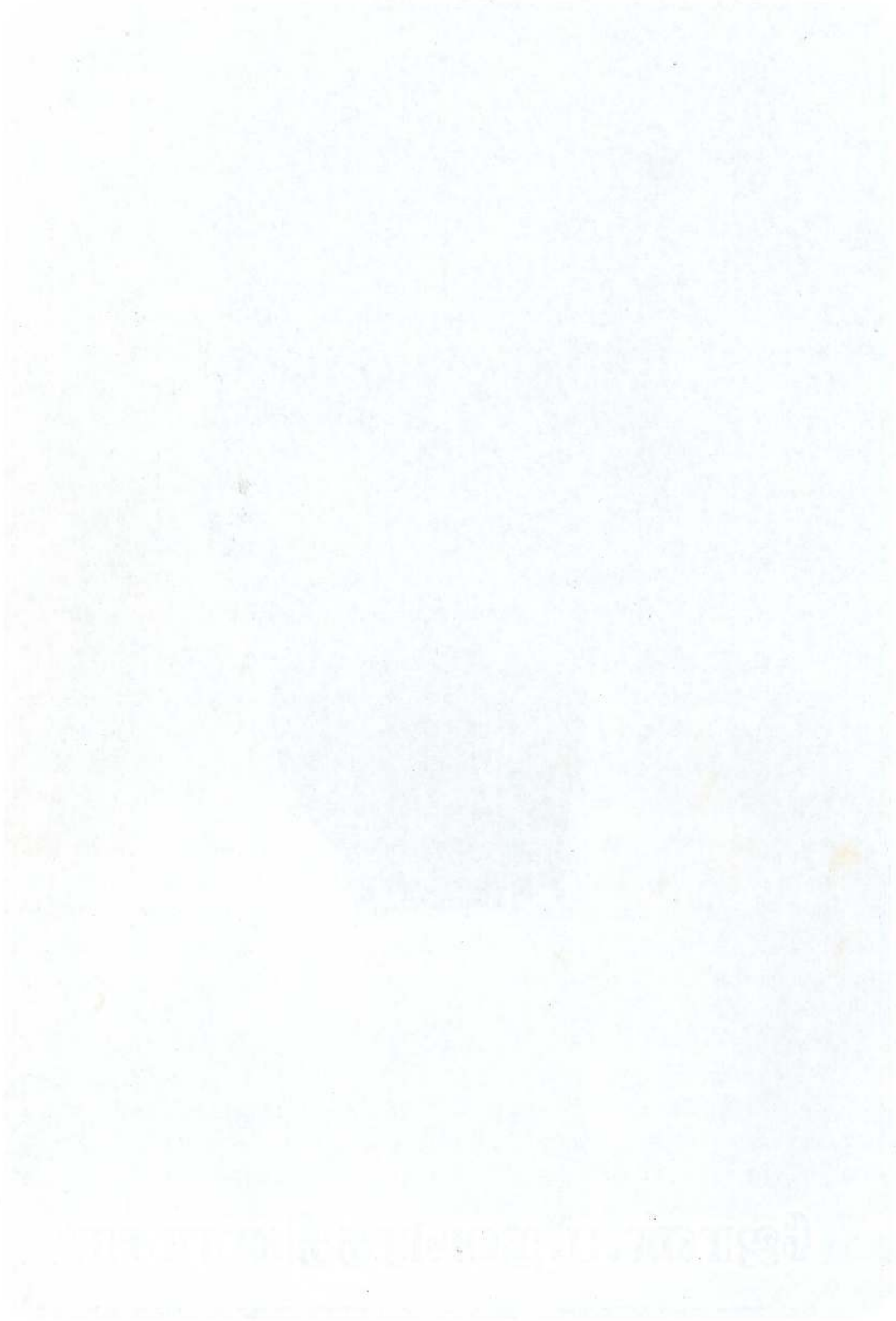
நிர்வாகணமகாநகராட்சி

சென்னை மாநகராட்சி

நிர்வாகணமகாநகராட்சி

ஜோன்.ப.நவ்ரத்தினராசா

என்னுரை

ஸ்ரான்லி ஜெயராஜ் தரும் குறிப்புகள்

இந்த நினைவு மலரை வெளியிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் 2000ம் ஆண்டில் எனக்குத் தோன்றியது. அதன் பின்பு 2004 ஆம் ஆண்டு அளவில் ஆக்கங்கள் கேட்டு பலருக்குக் கடிதங்கள் எழுதினேன். அவர்களில் சிலர் ஆக்கங்கள் அனுப்பிக் கொடுத்தார்கள். ஆக்கங்கள் தந்தவர்களில் சிலர் இன்று உயிரோடு இல்லை. இதற்குரிய காலம் பிந்தியவேளையிலே தாயாரைப் பற்றிய குறிப்புகளும் சேர்த்து அவரது 100வது வயது பூர்த்தியாவதையும் குறிப்பிடலாம் என்று எண்ணினேன். இது ஒரு சிறிய புத்தக வடிவிலே வர இருக்கின்றது. பல விபரங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. குடும்பத்தார் மத்தியிலும் மற்றும் நண்பர்கள் மத்தியிலும் விபரங்கள் அடங்கிய நூலாக இருக்கும் என்பது எனது நம்பிக்கை. இந்தச் சிறிய நூலை வாசிப்பதனால் நாம் விபரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அதற்கு மேலாக பெற்றாரின் சிறப்புகளை அறிந்து நம்மைத் திருத்தி வாழ்வதற்கு முயற்சிப்பது இந்தக் கைநூல் செய்கின்ற பெரிய பணியாகும் என்று நம்புகிறேன்.

எருவில் என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த அவர், அரசாங்க சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்பு எருவில் சென்று வாழ்ந்து, அங்கேயே மரிக்கவும் விரும்பினார். அவர் விருப்பப்படி அது நடந்தேறியது. அதன்பின்பு எனது தாயார் 13 வருடங்கள் உயிரோடிருந்து இவ்வுலகை நீத்தார். என்னுடைய தகப்பனார் உயர் அதிகாரிகள் பாடசாலைக்கு வரும் பொழுது, அவர் உபசரிக்கும் பாங்கு சிறப்பானது.

அவர் வாழ்ந்த பகுதியில் இருந்த முஸ்லீம் சகோதரர்கள், அவர்கள் குடும்பத்தில் ஒரு தலைவனாக ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பு இருந்தது. ஆசிரியர் சங்கத் தலைவராக பல வருடங்கள் சிறப்பாகப் பணி செய்தார். அக்கரைப்பற்று என்னும் கிராமத்தில் அவர் பணிபுரிந்த போது கோளாவில் என்னும் ஊரில் இரண்டு நாட்டு வைத்தியர்கள் இருந்தார்கள். ஒருவர் புத்தி சுவாதினம் உள்ளவர்களுக்கு வைத்தியம் செய்பவர். மற்றவர் விஷக்கடி வைத்தியர். வெளியிடங்களிலிருந்து இந்த வைத்தியர்களிடம் உதவி தேடி வருபவர்கள் எப்படியோ எனது தகப்பனாரை அறிந்து எங்கள் வீட்டிற்கு வந்து, தங்கியிருந்து பூரண குணமடைந்த பின்பு செல்வார்கள். நெருக்கடியான பல காலங்கள் எனது பெற்றாருக்கு இருந்தது. ஐந்து பிள்ளைகள் ஒரே நேரத்தில் விடுதியில் தங்கிப் படித்தார்கள். அவர்களுக்கு பாடசாலை, விடுதிப்பணம் கட்டுவது, அதே வேளை குடும்பச் செலவைச் சமாளிப்பது யாவும் சிரமமான செயல். பின்பு மூத்த மகன் அருள் ராஜாவும் விடுதிக்குச் செல்ல ஆக ஆறு பேருக்கும் தகப்பனார் விடுதிச் செலவினை கவனித்துக் கொண்டார்.

இரு முறை நோய்வாய்ப் பட்டு, வைத்தியசாலையில் தங்கியிருந்தார். அவ்வேளையில் அவர் இருந்த கட்டிலுக்குப் பக்கத்தில் தூர இடத்திலிருந்து வந்தவர்களுக்கு உணவு வசதி

இல்லை என்பதை அவர்களிடம் பேச்சுக் கொடுத்து அறிந்து கொள்வார். பின்பு என்னிடம் பணத்தைத் தந்து உரிய மீன், கறிவகைகளை வாங்கி வீட்டிலே கொடுத்து சமைத்து யாவருக்கும் உணவு கொண்டு வரும்படி செய்வார். எருவிலிலே எங்கள் வீடு, பள்ளிக்கூட வளவு என்று அழைப்படுவதுண்டு. இக்கிராமத்தில் முதலாவது ஆசிரியராக எனது தகப்பனார் இருந்தார். அவரை ராசா மாஸ்டர் அல்லது ராசா வாத்தியார் என்று அழைப்பார்கள். சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பு இக்கிராமம் பின்தங்கிய, கவனிக்கப்படாத கிராமமாக இருந்தது. சிறு பிள்ளைகளாக இவ்விடத்திற்குச் சென்று, கைக்குத்து அரிசியுடன், சேனையில் புதிதாகக் கிடைத்த மரக்கறியுடன், விரால், பனையான், குறட்டை என்ற குளத்து மீனுடன் என் பெற்றோருடன் சேர்ந்து உணவருந்திய காலம் ஒரு மறக்க முடியாத காலமாகும்.

சிறு தொழில் செய்கிற தொழிலாளர்களையும் சாதிப் பிரிவால் சிறுபான்மையினர் என்று அழைக்கப் படுகிறவர்களையும் எனது பெற்றோர் அணைத்து வாழ்ந்தார்கள். அது இவர்கள். சிறப்பு

இவருடைய சிறப்பு மற்றவர்களுக்கு உதவுதல் அவர்கள் வேதனையைக் கண்டு பரிதவித்தல், இறை வழிபாட்டிற்குப் பிள்ளைகள் தவறாது செல்வதற்கு உரிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தல் என்பன.

அப்பா எவ்வேளையிலும் நகைச்சுவையாகப் பேசுவார் என்பது அனைவரதும் கருத்தாகும். ஒருமுறை மெதடிஸ்த சபையில் ஊழியராக இருந்த இளையதம்பி போதகருடைய மனைவி இறந்து விட்டார். அடக்கம் இன்னும் நடைபெறவில்லை. போதகர் கவலையுடன் இருக்கும் போது எனது தகப்பனார் வீட்டிலே முட்டைக் கோப்பியை தயார் செய்து ஆவி பறக்கத்தக்கதாக ஒரு கொத்துக் கோப்பையிலே கொண்டு வந்து, போதகர் இதை அருந்துங்கள் என்று சொன்னார். போதகர் அதற்கு மறு மொழியாக தளதளத்த கம்மிய குரலிலே “இதை எப்படித் தம்பி குடிப்பேன்” என்று கண் கலங்கினார். அதற்கு எனது தகப்பனார் ஊதி ஊதிக் குடியுங்கள் என்று நகைச்சுவையாகக் கூறினார். இதை அருகில் இருந்து கேட்ட பொன்னுச்சாமி உபதேசிகர் பல ஆண்டுகளின் பின்பு எனக்கு தெரிவித்தார்.

ஐயா (அப்பா) பிறரை வாழ்த்துவது “நீ சாகும் வரையும் உயிரோடிருப்பாய்” என்று. இவ்வாழ்த்துதல் பிழைக்காது என்பது யாவருக்கும் தெரியும். இன்னும் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்தால் J. P பட்டமும் அறிஞர் எனும் பட்டமும் கிடைத்திருக்கும்.

பாடசாலை மிஷன் வீட்டைச் சுற்றி இருக்கின்ற குடும்பத்தார், குறைந்தது 50 வீடுகளைப் பார்வையிட்டு வருவார். அதிகமாக மழைக் காலங்களில் இது நடக்கும் அங்கு சென்று “என்ன குசினியில் அடுப்பெரியவில்லை. பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடு கொடு. பாடசாலைக்கு வந்து மிகுதி ‘பணிசை’ எடுத்துச் செல், இந்தா 2 ரூபா அரிசி வாங்கு, வீட்டிற்கு வந்து முருங்கை இலையாவது எடுத்துச் சமை” என்று சொல்வார். இப்படிச் சுற்றி வந்து எங்களுக்கு அறிவுரை கூறுவார். அது ஏசுவது போல் இருக்கும். “இன்று எத்தனை வீடுகளில் அடுப்பு எரியவில்லை தெரியுமா? மனிதர்கள் மழையினால் பட்டினி, உங்களுக்கு நேரத்துக்கு நேரம் 5, 6 கறிகளுடன் சாப்பாடு, தினமும் கூலி வேலை செய்பவன் வீடு பட்டினி, இதை உணர வேணும். மற்றவன் பசித்திருக்க சாப்பிடுபவன் மனிதனல்ல” என்பார் இது அடிக்கடி கேட்கும் மொழிகள்.

வெள்ளிக்கிழமைகளில் மதியம் ஆசிரியர் மாணவர் பொதுக் கூட்டம். அக்கூட்டத்தில் அறிவுரை, படிப்பினை உள்ள கதைகள் கூறுவார். சில பெற்றாரும் வந்து பாடசாலை அரை மதிளுக்கப்பால் நின்று கேட்பார்கள்.

ஐயா சொல்லி அன்று பாடிய ஈற்றெழுத்துக் கவிகள் இன்றும் ஞாபகத்தில் இருக்கின்றன. சொல்லுக்கேற்ற நாலடியார் பாடல் ஞாபகத்தில் வராத வேளை நான் சினிமாப் பாடலையும், கிறிஸ்தவப் பாடலையும் பாடியதுண்டு.

பொத்துவில் என்ற இடத்தில் ஐயா படிப்பிற்கும்போது ஒரு மாணவன் பாடசாலைக்கு வராததைக் கண்டு அவர் வீட்டிற்குச் சென்று வினவினார். தகப்பன் பல ஏக்கர் வயல் செய்யவர். மகனை குருவிக் காவலுக்கு அனுப்பியதாகக் கூறினார். துவிச்சக்கர வண்டியை அனுப்பி மகனைக் வரவழைத்தார் வந்தவுடன், ஓர் அறை (அடி) கொடுத்தார். குருவிக்காவல் பாடசாலை விட்டதும், அல்லது விடுமுறையில் அல்லது சனி, ஞாயிறில் செய்யலாம். படிக்கின்ற வயதில் படிக்க வேண்டும். கொப்பி, பென்சில், புத்தகம் இல்லாது பாடசாலை வராது விட்டால் நான் வாங்கித் தருவேன். இனி பாடசாலைக்கு வராது விட்டால் உங்க வாப்பாவிற்கு அடிப்பேன் என அவன் தகப்பனின் முன்னாலேயே கூறினார். இதை 1979ம் ஆண்டு இம்மாணவன் (இன்று ஓய்வு பெற்ற அரசாங்க உத்தியோகத்தர்) கூறினார். மேலும் அந்த அடியுடன் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்ந்து எனது தம்பி, தங்கைகளையும் படிப்பித்தேன் என நாக்குத் தளதளக்க கூறினார். இது இன்று நடக்குமா? அடித்ததற்கும் அடிப்பேன் என்று சொன்னதற்கும் பொலிஸ், கல்விக் காரியாலயங்களை நாடுவர். ஆனால் ஐயாவிற்கு ஆளுமை இருந்தது. முஸ்லீம், இந்து மக்களிடம் செல்வாக்கு இருந்தது. அக்கரைப்பற்றில் இருக்கும் போது அவர் நண்பர்கள் காரியப்பர் டாக்டர், O. A என்ற பட்டப்பேர் உள்ள இஸ்லாமிய நண்பர், கோஸ் மொகம்மது தேன் குழல் வியாபாரி, பியசிறி J. P, வெள்ளையன் பரிகாரி, காரனி விஷக்கடி வைத்தியர், பசளை, பயிர் பூச்சிக் கொல்லி கொம்பனி வைத்திருந்த சோமர், காடியர் மருமகன் விஜயசிங்கம், புகாரி ஆலீம், அன்பன் நடராசா மாஸ்டர் இன்னும் பலர்.

கோமாரி, பொத்துவில், நற்பிட்டிமுனை, பாண்டிருப்பு, கல்முனை, சம்மாந்துறை ஆகிய இடங்களில் படிப்பிற்கும் போதும் எல்லா மதத்தவரும் நண்பர்கள்.

அவர் இறக்கும் போதும் கடன் ஒன்றும் அவருக்கில்லை, அம்மா இறக்கும் போதும் ஒரு கடனும் வைத்திருக்கவில்லை. இன்று வாழும் நமக்கு இது ஒரு படிப்பினை.

சிறு வயதில் என்னை நடனமாடி (வயலா) பாட்டுப்பாடச் சொல்வார்கள். நானாக பாட்டியற்றி ஆடுவேன் அதில் ஒரு பாடலை சோதி மச்சாள் நினைவில் வைத்துக் கூறினார். - அப்பாடல் "சலுக்காரர் கடையில் சலுக்கட்டி விற்குதே அரசாரர், கடையில் மண்ணாங்கட்டி விற்குதே" இந்தப் பயிற்சிதான் இன்று உதவுகிறதோ?

ஸ்ரான்லி ஜெயராஜ்

எங்கள் அன்புத் தந்தை
ஜே. பி. நவரத்தினராசாவின்
நூற்றாண்டு நினைவைவொட்டி ஆக்கப்பட்ட
நினைவுக் கவிதை
24-12-2008

நேரிசை வெண்பா

இந்நிலத்தில் நல்மகனாய்ப் பல்லாண்டு வாழ்ந்திருந்து
 அந்நிலத்தில் குடியேறும் அழைப்பதனால் - தன்னலமே
 நாடாத நவரத்தின ராசாவே இன்றுன்னை
 கூடியே நினைக்கின்றோம் குவிந்து.

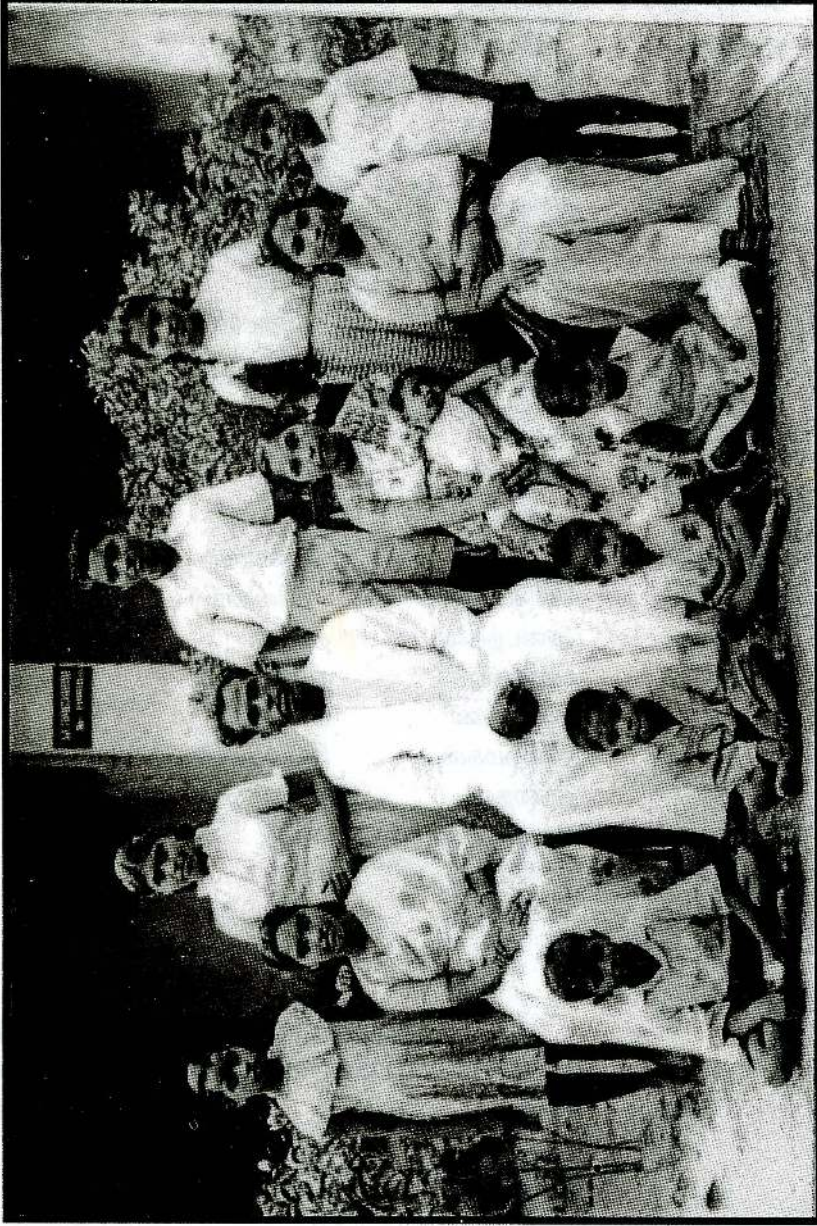
நேரிசை ஆசிரியப்பா

மட்டுநகர்	தெற்கே	மதிப்புள்ள	கிராமமென
இயற்கை	வளம்நிறைந்த	எருவில்	கிராமத்தில்
தந்தையாம்	பரமக்	குட்டிப்	போடிக்கு
தரமுள்ள	மகனாகத்	தரணியில்	பிறந்தார்
மெதடிஸ்	தாபனம்	ஆக்கிய	பள்ளியாம்
மட்டுநகர்	அரசடிக்	கல்விக்	கூடத்தில்
இட்டமாய்த்	தனது	ஆரம்பக்	கல்வியை
இனிதே	கற்ற	இந்துவாய்	இருந்தார்
கிறீஸ்தவ	கூடம்	தன்அறிவைத்	தந்ததினால்
கிறீஸ்துவை	இரட்சகர்	ஆக்கியே	வாழ்ந்தார்
காலப்	பொருத்தம்	கனிவுடன்	வந்ததும்
கன்னியாம்	இல்லாள்	அருளம்	மாவுடன்
இல்லறம்	நடாத்தி	ஈராறு	எச்சங்கள்
ஈன்றனர்	இதற்கொரு	பழமொழி	பொருத்தம்
ஐந்துபெண்	பெற்றால்	அரசனும்	ஆண்டி
ஏழுபெண்	பெற்றும்	ஏழிசை	மன்னனாய்
நைந்துபோ	காது	நலமுடன்	வாழ்ந்தார்
தலைமை	ஆசான்	பதவியைத்	தாங்கி
தரமுள்ள	சேவையைத்	தவறாது	புரிந்தார்

சாய்ந்த	மருதெனும்	முன்னேறாக்	கிராமத்தில்
கல்விச்	சேவையை	சிறப்புறச்	செய்தார்
கல்விக்கூடம்	ஆரம்பம்	செய்யு	முன்
கிராமத்து	மக்கள்	அறிவுரை	கேட்க
ஆவன	செய்தபின்	ஆரம்பம்	செய்தார்
மக்களும்	ஆவலாய்	அறிவுரை	கேட்க
மகிழ்ந்து	குழுமி	மகிழ்ச்சியாய்	வந்தனர்
அவ்வூர்	ஏழைகள்	தங்களின்	குறைகளை
அனுதினம்	தீர்த்து	அன்பாய்	இருந்தார்
கிர்ஸ்தவ	மதத்தில்	நிறைவான	நம்பிக்கை
உள்ளத்தில்	இருத்தி	உண்மையாய்	வாழ்ந்தார்
ஆலயத்	தொண்டு	ஆவலாய்ச்	செய்து
ஆண்டவர்	செய்தியை	ஆலயம்	அளித்தார்
ஜே.பி.	என்னும்	முன்னெழுத்	தவர் பெயர்
தாங்கி	இருந்ததால்	ஒருநபர்	அவரை
சமா	தானத்தின்	நீதவான்	என்றே
நம்பிக்	கையொப்பம்	எடுக்கவே	வந்தார்
நானந்த	அதிகாரி	அல்லவே	என்று
நம்பும்	வகையிலே	எடுத்தவர்	சொன்னார்
ஐம்பத்து	ஆறில்	பெருவெள்ள	அழிவினால்
பலவகை	இழப்பை	அடைந்தவர்	தமக்கு
பள்ளிக்	கூடத்தில்	பலநாள்	தஞ்சம்
அடையவே	செய்த	சிறந்தபண்	பாளன்
எங்களை	விட்டு	இறைமகன்	இயேசுவின்
மடிதனில்	தவழும்	தந்தைஎந்	நாளும்
மறைந்ததாய்	இல்லைஎம்	மனங்களை	விட்டு
அன்புடன்	நினைக்க	அருட்கரம்	தந்த
ஆண்டவர்	தமக்கு	நன்றியை	நவில்கிறோம்

பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்,
 பூட்டப்பிள்ளைகள், கொப்பாட்டிப்பிள்ளைகள்,
 உற்றார், உறவினர்.

அக்கரைப்பற்று மிஷன் இல்லத்தில் 1955ம் ஆண்டில் எடுத்த புகைப்படம்

கூடம் - வலம் கீழ் வரிசை - வண. ந. ஸ்ரீராமலி ஜெயராஜ் (ஸ்ரீராமலி), டேவிட் தேவராசா (டேவிட்), ஜோசப் சபராசா (ராஜூ), ஜோபில் ஜெயமணி (நவமணி) நடுவரிசை - ரொஸ்லின் அரியமலர் (அரியக்கா), J. P. நவநெத்திராசா (ஐயா), மேரி அன்புமணி (அருள் அக்கா), மடியில் - கிறீஸ் அன்புமணி (கிறீஸ்) அக்காள் நேசநெட்டி (நேசக்கா) விக்கிராழியா செல்வமணி (சின்னப்பி), மாக்ரட் ஜீவமணி (பெரிய பிபி), சாமுவேல் அருள் ராஜா (அருள்), என்டர் தேவசுடாச்சமணி (வாவா) ஜோர்ஜ் யோகராசா (ஜோர்ஜ்)

நினைவில் நிலைத்தவை

இ

க்கட்டுரையினை எழுதிட முனைந்தபோது, கிறிஸ்தவ வேதாகமத்திலுள்ள ஒருபகுதியும், திருக்குறளிலுள்ள இரண்டு குறள் வெண்பாக்களும் எனது நினைவுக்கு வந்தன. அவற்றைக் கீழே தருதும்.

“உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உனக்குக் கொடுக்கின்ற தேசத்திலே, உன் நாட்கள் நீடித்திருப்பதற்கும் நீ நன்றாயிருப்பதற்கும் உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக”

(உபாகமம்: 5:16)

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற” (குறள்: 61)

“மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை என்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்” (குறள்: 70)

பெற்றோர் உயிருடன் இருக்கும்போது மட்டுமல்ல, அவர்கள் மறுமைக்குப் பிரவேசித்த பின்னரும், அவர்களது பெருமையினைப் பேசுவதும், அவர்கள்தம் நினைவினைப் போற்றுவதும் அறிவறிந்த மக்களின் உயிரணை உயரிய பண்பின்பாற்படும்.

இப்பண்பின் பாற்பட்டு, அமரர். ஜே. பி. நவரெத்தினராஜா ஆசிரியர் அவர்களின் நூறாண்டு நினைவு நாளை நினைவு கூரும் வண்ணம், அவர்தம் அருமை மகன்மாருள் ஒருவரான அருள் திரு. ஜெயராஜ் அவர்களால் வெளியிடப்படும் ஏடானது, மேலே கூறப்பட்ட கூற்றுகளுக்கு விளக்கந்தருவதாக அமைந்திருக்கக் காண்கின்றோம்.

அமரர். ஜே. பி. நவரெத்தினராஜா அவர்கள், பழையையானதும், வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும், செழிப்பும், வனப்பும் மிக்கதுமான எருவில் என்னும் கிராமத்திலே, 1908 நவம்பர் மாதம் 24ம் திகதி பிறந்தார்.

மேற்படி கிராமமானது, மட்டக்களப்பின், மண்முனை தெற்கு எருவில் பற்றிலுள்ள முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கிராமம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அமரர். நவரெத்தினராஜா அவர்களின் தந்தையாரான பரமக்குட்டிப் போடியார் அவர்கள் போலிஸ் துறைமுகக்காரர் ஒருவரின் மகனாவார். பட்டிருப்புத் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக விளங்கிய அமரர்கள். எஸ். யூ. எதிரமன்னசிங்கம், எஸ். யூ. தம்பிராஜா என்பவர்களும், புகழ் பெற்ற கவிஞரான அமரர். நா. ஏரம்பமுர்த்தி (எருவில் முர்த்தி) அவர்களும் எருவில் கிராமத்தின் புகழ் பூத்த புதல்வர்கள் என்பதனைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகத் தேர்ச்சி பெற்ற அமரர். நவரெத்தினராஜா அவர்கள், கல்முனையைச் சேர்ந்த மேர்சி அருளம்மா அவர்களைத் தமது வாழ்க்கைத் துணையாக்கிக் கொண்டார். கொழும்பு உவெஸ்லி கல்லூரித் தலைமைத் தமிழாசிரியரும், உடற்பயிற்சிப் போதனாசிரியருமாகப் பணியாற்றிய பெருமைக்குரிய வித்துவான் ஜோன் வேதநாயகம் அவர்களும், திருமதி. மேர்சி அருளம்மா அவர்களும் கிறிஸ்தவ சமயப்பணி ஆற்றிய திருமதி. தங்கமுத்து அவர்களின் பிள்ளைகள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

அமரர். நவரெத்தினராஜா தம்பதியினருக்குப் பன்னிரு பிள்ளைகள் பிறந்தனர். அவர்களுள் எழுவர் பெண்கள், ஐவர் ஆண்கள். “ஐந்து பெண் பெற்றால் அரசனும் ஆண்டியாவான்” என்பது நமக்குத் தெரிந்த பழமொழியாகும். ஆனால் எழு பெண்களைப் பெற்ற அமரர். நவரெத்தினராஜா அவர்கள் ஆண்டியாகாமலே ராஜாவாகவே வாழ்ந்தமைக்கு அவருடைய பெண் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் இறைவன் வழங்கிய அழகுடைமையோடு பின்னிப் பிணைந்திருந்த அருளுடைமையும், ஈன்று புறந்தந்த தாயாற்புகட்டப்பட்ட பண்புடைமையும், சான்றோராக்கிடத் தந்தையாராற் காட்டப்பட்ட வழிகாட்டலோடு பாடசாலைகளில் ஈட்டிக் கொண்ட அறிவுடைமையுமே காரணங்களெனத் துணிந்து கூறலாம். மகன்மார் அத்தனை பேருக்கும் நடந்தேறியவை காத்தறிருமணங்களே என்பது குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டியதாம்.

அமரர். நவரெத்தினராஜா அவர்களுடன் எனக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கவில்லை. அவரைப் பலதடவைகள் கண்டிருக்கிறேன். இரண்டொரு தடவைகள் உரையாடியிருக்கிறேன். அவருடைய புன்னகை தவழும் முகமும், நகைச்சுவை இழையோடியிருந்த கலகலப்பான பேச்சும் மனதில் நிலைத்திருக்கின்றன, நிறைந்திருக்கின்றன.

அமரரின் மகன்மார் ஐவரும் ராஜாக்கள், அருள்ராஜா, யோகராஜா, ஜெயராஜ், தேவராஜா, செபராஜா ஆகியோரே அவர்கள். இவர்களுள் முதலிற் சுட்டப்பட்ட அருள்ராஜா அவர்கள் வந்தாறுமுலை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் எனது உடன் ஆசிரியர். அவரிடம் காணப்பட்ட நிமிர்ந்த நன்னடை, நேர்கொண்ட பார்வை, கற்பித்தற் திறமை, நேரம்தவறாமை என்பவை அவரது தந்தையாரான அமரர். நவரெத்தினராஜா அவர்கள் வித்திய வித்துகள்.

அமரரின் மகன்மார் எழுவரில், ஐவர் மணிமகள், தேவகடாட்சமணி, ஜீவமணி, செல்வமணி, ஜெபமணி, அன்புமணி ஆகியோரே அவர்கள். இவர்களில் இறுதியிற் சுட்டப்பட்ட அன்புமணி தற்போது கனடாவில் வாழ்ந்து வருகின்றார். இவர் பட்டிருப்பு மத்தியமகா வித்தியாலயத்தில் என்னிடம் படித்தவர்கள். அவரிடம் பின்னிப் பிணைந்துள்ள இறை பக்தி, குரு பக்தி, நிமிர்ந்த ஞானச்செருக்கு, அடக்கமுடைமை முதலிய நற்பண்புகள் அவரது தாயாரும் தந்தையாரும் வித்திய வித்துக்களே.

“ஒரு பாணைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்” என்பார்கள். ஒரு குடும்ப நிலையறிய பிள்ளைகள் இருவரின் குணநலப் பண்புகள் போதுமானவைதாமே?

அமரர். நவரெத்தினராஜா அவர்களின் குடும்பத்தாருடன் நான் கொண்டிருந்த தொடர்பினைப் பார்க்கிலும், எனது துணைவியாரான திருமதி. நேசம்மா அவர்கள் கொண்டிருந்த தொடர்பானது மிகுந்த ஆழமானதாக இருந்துள்ளது. கல்முனையைச் சேர்ந்த சாய்ந்தமருது மெதடிஸ்த தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் அமரரவர்கள் தலைமை ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்த காலத்தில், எனது துணைவியார் அங்கு உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

அக்காலத்தில் தம்மை அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களுள் ஒருவராகக் கொண்டு அன்பு செய்தமையும், விருந்தோம்பி உபசரித்தமையும் என் துணைவியார் இன்றும் நினைவில் வைத்துள்ளார். அக்குடும்பத்தாரின் விருந்தோம்பும் பண்பு தனித்துவமானது, ஈடிணையற்றது.

“செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பாத்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு” (குறள் 86)

என்னும் வள்ளுவரின் வாக்குக்கியைய வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, வானத்தவர்க்கு நல்விருந்தாகச் சென்றுள்ள அமரர்களான நவரெத்தினராஜா அவர்களதும், துணைவியாரான அருளம்மா அவர்களதும் பெருவாழ்வையும், அமரரது நூறாவது பிறந்த நாளின் நிறைவையும் நினைந்து இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோமாக. முன்னறி தெய்வங்களாகிய அன்னையும் பிதாவினதும் இனிய நினைவில் நிறைந்து திளைப்போமாக. தந்தையாரின் நூறாவது பிறந்தநாளின் நிறைவினைக் குறித்து வெளியிடப்படும் நினைவேடானது, குடும்பத்தாரின் நன்றிக்குரிய காணிக்கையாக அமைந்திட ஆண்டவனிடம் இறைஞ்சி நிற்போமாக.

வித்துவான், தமிழ்ஒளி க.செபரத்தினம்
B. A, Dip in Ed, M. Litt.

“பிள்ளைகளே கலங்காதிருங்கள்,
சமாதானத்தோடு வாழ்ந்தேன்,
சமாதானத்தோடு மரித்தேன்,
இயேசுவே நம் சமாதமானம்.

John . P. Navaretnarajah

இராசா வாத்தியார்

இலங்கைமணித் திருநாட்டின் கிழக்கில் மிக்க
இயற்கைவளம் செறிந்திலங்கும் எருவில் ஊரில்
துலங்கு புகழ் நிறைசைவக் குடும்பம் ஒன்றில்
தோன்றியதோர் பெருமகனாம் பரமக்குட்டி
குலம்விளங்க ஈன்றெடுத்திவ் வுலகுக் கீந்த
குழந்தைகளில் இளையவனாய்ப் பிறந்து மண்ணில்
நலம்விளங்க வாழ்ந்திருந்த ஒருவர் ஜே. பி
நவரெத்தின ராஜாவாய் நாமம் பூண்டோன்

தந்தையவர் விவசாயம் மாந்திரீகம்
தமிழ்சித்த வைத்தியத்தில் தேர்ச்சி பெற்று
சந்ததமும் தனைநாடி வருப வர்க்குச்
சலியாமல் உதவுகின்ற தன்மையாளர்
மைந்தரிளம் நவரெத்தினராஜா கல்வி
வழங்குகின்ற மகத்தான தொழிலினிம்து
சிந்தையினைப் பதித்ததிலே பயிற்சி பெற்றுச்
சிறப்பான ஆசிரிய ராக ஆனார்

கல்வியினைக் கற்கையிலே யேசு நாதர்
காட்டியநல் விவிலியத்தைக் கருத்தில் ஏற்று
நல்லதொரு கிறிஸ்தவராய்த் தன்னை மாற்றி
நற்பண்பார் அன்புமணி அம்மையாரை
இல்றத்தின் துணைவியெனக் கைப்பி டத்தே
இனியவராம் பன்னிருவர் தம்மை மக்கட்
செல்வமென ஈன்றெடுத்துச் சான்றோர் போற்றுஞ்
சீரோடு தரணியிலே வாழ்ந்து வந்தார்

இளவயதில் ஆசிரிய ராயும் பின்னர்
ஏற்றமிகு தலைமையா சிரிய ராயும்
பலவூறிற் பணியாற்றிக் கல்விப் பேற்றை
பலருக்கும் உவந்தளிக்கும் பண்பினோடும்.
உளமார அனைவரையும் நேசிக்கும்நல்

உள்ளத்தோடும் அன்பிற்கோர் விளக்கமாயும்
வளமாக வாழ்ந்தவரை பலரும் “ராசா
வாத்தியார்” எனவழைப்பர் வாஞ்சையோடு

பிறப்பினுக்கும் இறப்பினுக்கும் இடையே வாழ்வாய்
பேசுகின்ற காலமது பெரிதோ அன்றோ
மறப்பதற்கு முடியாத வாழ்வைச் சொற்ப
மணிக்கணக்கில் வாழ்ந்தாலும் அதன்பால் உள்ள
சிறப்பதனை ஆவணமாய்ச் செய்து வைத்தல்
சேர்ந்தாரின் பொறுப்பாகும் மண்ணிற் பின்னர்
பிறப்பவர்க்கும் அதுவாழ வழியைக் காட்டும்
பெரும்பயனை விளைவிக்கும் பெருமை ஏற்கும்

இரண்டாயிரத் தெட்டாம் ஆண்டில் நூறாய்
எண்ணுகின்ற பிறந்ததினம் அமையும் எங்கள்
எருவில் நகர் நவரெத்ன ராஜா பாரில்
எல்லோர்க்கும் இனியவராய் இதமாய் வாழ்ந்து
பரமண்ட லஞ்சேர்ந்து நாற்ப தாண்டு
கடந்திடினும் அவர்வாழ்வை புதல்வர் ஸ்ரான்லி
தரமான ஆவணமாய்ப் பதித்து வைக்கத்
தலைப்பட்டார் அவர் செயலைத் தருமம் வாழ்த்தும்

கவிஞர் எருவில் முர்த்தி

“போராட்ட சபையில் இருந்து வெற்றிவாழ்வின்
சபைக்குள் பிரவேசித்துள்ளேன், இயேசுவோடு
வாழ்பவர் வாழ்வு மிகுந்த ஆனந்தமானது.”

Mercy Anpumany Navaretnarajah

கல்முனையில் 1962ல் எடுத்த புகைப்படம்

நிள்வரிசை -- வஸம் -- சூடம் வண. ந. ஸ்ரானலி ஜெயராஜ், K.W.செல்வராசா, ஜோர்ஜ், அருள், N.சுற்குணநாயகம், R.C.பெருமாள்
 நடுவரிசை -- சிதம்பரேபதி, பெரியபேதி மடியில் -- ராஜ்குமார், அரியம் -- மடியில் ராஜ், அம்மா, ஜயா, நேசம் -- மடியில் தேவி, வாவா -- மடியில் பிரேம்குமார்
 கீழ் வரிசை -- கே.விந், மலர், கிறேஸ், குணா, ராஜ்

MR. JOHN P. NAVARETNARAJAH

I am happy to write a few lines on Mr. Navartnarajah, a devoted headmaster, later designated as principal, according to the Educational ministry circular. He was the Principal of sainthamaruthu Methodist Mission Tamil Mixed School Situate between kalmunai kudi and Sainthamaruthu kalmunai, two predominantly Muslim villages. This School is in the Tamil division, Sainthamaruthu and has produced many fifth standard scholars. One such scholar is an Additional provincial Director, Ministry of Education, Trincomalee in the Eastern Province, Mr.T.Ponnampalam, who was born and bred in this division. Soon after passing the fifth standard scholarship he joined the senior school Sainthamaruthu, now known as zahira college, Kalmunai and the Principle, Mr.K.L.Sinna Lebbe, Found him to be a brilliant and industrious student. As such, Mr.Lebbe sent him to vantharumoolai Central College with a strong recommendation to Mr.Yogam Velupillai, a teacher there and his friend, to take him under his cares and educates him as a future educationalist.

Mr. Navaretnarajah was appointed to the School as Principal by his Methodist Mission Management with permission from the ministry of Education. This Tamil division was created with Tamils of many trades to do service to the people of kalmunai, kalmunai kudi and sainthamaruthu. The Principle was a good conversationalist and soon became popular with the muslims of these villages, liked by everyone and became a regular visitor to the muslim wedding houses, funerals, religious functions and other important functions in the villages. He also took a Keen interest in the studies of his students and many of the muslim students who attended this school are leading citizens today.

The Methodist Mission has done a lot to educate the muslim children of the area. Leese High School, kalmunai, now Wesley High school, has produced many leading citizens and members of parliament and has a special place in the hearts of the muslims of this area. I myself am also a product of this school.

Mr. Navaretnarajah had a large family of 12 children – seven girls and five boys. All children were educated at Wesley High school of which three boys and two girls were my students. The third boy in the family, Stanley Jeyaraj, became a Methodist Mission Priest and served all over Sri Lanka. He was a classmate of the late M.H.M. Ashraff P.C., M.P. Minister of Ports and harbor in Her Excellency Chandrika Kumaratunga's cabinet. Rev.stanley jeyaraj was appointed as a working Director in the rehabilitation Ministry under Hon. Ashraff, his former classmate. His elder brother, N.S. Arulrajah, was my batchate at palaly special Teachers College English Specialist course in 1969/10970.

Despite being the father of 12 children, Mr. Navaretnarajah always looked very young. Old in age, young in spirit, his name denotes thus: Navam means "Nine", Retnam Means "Gem" and Rajah Means "king". In short he was "king of Nine Gems." His wife was a "Gem" of a lady. Whoever visited their home became a member of the family during their short stay. She is a follower of

Eastern Culture and a mother to all. The boys were scouts and the girls were members of the st.John Ambulance Division of the School.

Mr. Navaretnarajah had a Very happy retired life, with all his Children Married and doing very well, and he passed away peacefully. The muslims of the area lost a very gently guide, a Guru, and a human who was a good example as to how a muslim and Tamil should live together. He was also a very gentle and kindhearted person who would never say "No" but somehow always find a solution to any problem brought to him.

Prior to 1956 all the Muslim Schools were manned by Tamil headmasters and they were instrumental in encouraging the muslim children to progress in education. In the Eastern province the Tamils and muslims lived together without any discrimination or differences, participating in all the activities of each other.

Even today, with all the hostilities, a deep understanding exists between the Eastern province Tamils and Muslims. This will go on forever, thanks to Mr. Navartnarajah and his family who were a classic example of how Tamils and Muslims should live together.

May Allah Bless the souls of Mr.And Mrs.Navaretnarajah.

K.L.Abubakkr Lebbe
Principal,
Zahira College Kalmunai & Retired Circuit Education
Officer Physical Education,
Kalmunai.
Tracher of late Hon.N.H.M.Ashraff,
P.C, M.P. & Minister.

“உலக சமாதானத்திலும், மிகையான இயேசுவின் சமாதானத்தில் இன்புற்றிருக்கின்றேன், சந்தித்த, எல்லோருடைய அன்பையும் சம்பாதித்தேன், அதனால் இயேசுவின் கரத்தில் இளைப்பாறுகிறேன்.”

Rosalind Ariyamalar Selvarajah

நமது ஐயா

ஐயா 1908ம் ஆண்டு 11ம் மாதம் 22ம் திகதி பிறந்தவர் நாங்கள் எல்லோரும் அக்கரைப்பற்றில் இருக்கும் போது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. எங்கள் வீட்டுக்கு குறவர் இருவர் வருவார்கள். அவர்கள் பாம்பாட்டியாகவும் (பாம்பு), உடும்பு கொண்டு வருபவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அதை விலை பேசி ஐயா வாங்குவார் அவர்களே அதனை உரித்துத் தருவார்கள். ஐயா அதற்காகக் காசம் கொடுத்து, உடுப்புகளும் கொடுத்து, அவர்களுக்குச் சாப்பாடும், தேனீரும் கொடுக்கச் சொல்வார். ரங்கன் மகன் பெயர், அவரின் தகப்பன் பெயர் ராமசாமி என்று ஞாபகம். பின்பு சாய்ந்த மருதுக்கு நாம் வந்த பிறகும் தகப்பனும், மகனும் வருவார்கள். உடும்பு தேன் எல்லாம் கொண்டு வருவார்கள். அவர்களையும் குறவர்கள் என்று பாராமல் அன்பாக எல்லாம் கொடுத்து உபசரிப்பார். மரை இறைச்சி (காய்ந்தது) கொண்டு வருவார்கள்.

மேலும் நமது சொந்தக்காரர்களின் பிள்ளைகளின் கல்யாணத்துக்கு எல்லாம் ஐயாவும், அம்மாவும் யாராவது ஒரு பிள்ளையையும் கூட்டிப் போவர்கள். நமது வீட்டிற்கு வரும் சொந்தக்காரர்கள், தெரிந்தவர்கள் எல்லோரையும் சாப்பாடு கொடுத்து மிக நன்றாக உபசரிப்பார். Church க்கு மாதாந்தக் காணிக்கைகள், பத்தில் ஒன்று எல்லாம் ஒழுங்காக கொடுப்பார். சாய்ந்தமருது Schoolக்கு, Sunday School நடத்தவரும் ஆட்களுக்கு. hakkins அம்மா, பவளி அக்கா, மற்ற அக்காமார் எல்லோர்க்கும் அவர்கள் வந்ததும் தேனீர் கொடுக்குமாறு சொல்லுவார். பின் காலை உணவும் கொடுத்துத்தான் அனுப்புவார். ஐயா, அம்மாவை பெரிதாக வேலைகளைச் செய்ய விடமாட்டார். வெளியில் செய்யும் எல்லா வேலைகளையும் தானே சிறப்பாகச் செய்து முடிப்பார். எல்லா வேலைகளையும் மிக ஒழுங்காக நேர்த்தியாகச் செய்வார். எடுத்த பொருட்களை எடுத்த இடத்தில் வைக்க வேண்டும். உடுப்புகளை கண்டபடி எலர்லா இடங்களிலும் போட, வைக்க விடமாட்டார். இப்படி எல்லா விஷயங்களிலும் மிகக் கட்டுப்பாடாக இருக்க, செய்யச் சொல்வார். ஐயா கல்முனை மெதடிஸ்த தேவாலயத்தில் ஒரு Local preach ராகவும், வழிகாட்டியாகவும், தலைவராகவும் இருந்தார். பிரசங்கம் மிக அழகாகச் செய்வார். நாம் சாய்ந்தமருதில் இருக்கும் போது 1961ம் ஆண்டு என்று நினைக்கின்றேன். அருள் அண்ணனின் கல்யாணம் மட்டக்களப்பில் நடந்தது. அது சைவக் கல்யாணம். நமது கல்முனை Church members க்கு போதகர் உட்பட எல்லோர்க்கும் தெரியும். இதன் பின் ஐயாவை பிரசங்கங்கள் வைக்கக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பின்பு என்ன நடந்ததோ எனக்குத் தெரியாது. சில காலங்களால் திரும்பவும் ஐயா Church இல் பிரசங்கம் செய்ததாக ஞாபகம். ஏழை மக்கட்கு உதவி செய்வார்.

நமது அம்மா

அம்மா 1931ம் ஆண்டு 8ம் மாதம் 10ம் திகதி பிறந்தார் அம்மாவைப்பற்றி நான் முதலாவது குறிப்பிடுவேன். அம்மா ஒரு பொறுமையின் சிகரம், அன்பு காட்டுவதில் முன் நிற்பார், அறிவில் சிறந்தவர், ஆற்றலில் கெட்டிக்காரி, வீட்டிற்கு வருபவர்களை இன்முகம் காட்டி உபசரிப்பார். உபகாரங்கள் பல செய்வார். எவ்வேளையும் மிக அமைதியாக இருப்பார். ஒன்றுக்கும் அவசரப்பமாட்டார். பொறுமையாக, நிதானமாகச் செயல்படுவார், எல்லோர்க்கும் நற்புத்தி கூறுவார், தன்னால் முடிந்த

உதவிகளை பிறருக்குச் செய்வார். எல்லோரிடமும் மதிப்பும், மரியாதையும் வைப்பார். தனது பன்னிரண்டு பிள்ளைகளையும் ஒரு வேறுபாடு இல்லாமல் ஒரே மாதிரியாகத்தான் கவனிப்பார்கள். ஐயாவின் பென்சன் பணம் கிடைத்த வேளையில் யாரும் பிள்ளைகள் பணப்பிரச்சனையில் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டால், கண்டால் உடன் பணம் கொடுத்து உதவி செய்வார். தனது பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்ணின் மணிபோல் பாதுகாப்பார் (அரைவணைப்பார்) அழகாக நேர்த்தியான உடை உடுப்பார். ருசியாகச் சமையல் செய்து பரிமாறுவார். கோபம் வருவதே இல்லை. கடவுள் பக்தி உள்ளவர். ஆலயம் போவது குறைவாக இருந்தாலும், வீட்டில் இருந்து கொண்டே ஜெபம் செய்வார். எங்கள் சிறு பராயத்தில் ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டும் முதலில் எங்களுக்கு சொல்லித் தந்தது அம்மாதான். இளவயதில் தாதியாகவும் கடமை செய்துள்ளார். கிறிஸ்தவ இல்லத்தில் தான் வேலை செய்ததாகக் கூறியுள்ளார். மிகத் தூய்மையாகவும், துப்பரவாகவும் இருப்பதையே எப்பொழுதும் விரும்புவார்கள். மிக ருசியாக சமைப்பார். கிறிஸ்தவக் கதைகள், வேத வசனங்கள் எல்லாம் எங்களின் சிறு பராயத்திலேயே சொல்லித் தந்தவர்கள். அம்மா எங்களுக்கும் சரி பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் சரி நல்ல நல்ல கிறிஸ்தவப் பாடல்களைச் சொல்லித் தருவார். அம்மாவிற்கு நகைக் கடை, உடுப்புக் கடை, சந்தை என்று போய் பெரிய பழக்கம் இல்லை. ஐயாவும், அண்ணன்மாரும்தான் அதைச் செய்வார்கள். ஐயாவின் மறைவுக்குப் பின்புதான் உடுப்புக் கடைக்குப் போய் வந்ததை நான் அறிவேன். மருமகள், மருமகன் எல்லோரையும் மிக அன்பாக பிள்ளை, தம்பி என்று தான் அழைப்பார். மிக மரியாதையுடனும், அன்பாகவும் நடத்துவார். இலேசில் யாரிடமும் கடன் வாங்கவும்மாட்டார், கடன் கொடுக்கவும்மாட்டார். யாருக்கும் பண உதவி தேவை என்றால் பண உதவி செய்வார். அதைத் திரும்பத் தர வேண்டாம் எனக் கூறுவார். எல்லாக் காரியங்களையும் நிதானமாகவும், பொறுமையோடும் கையாளுவார். தான் எவ்வளவு பொறுமையோடு குடும்பம் நடத்துகிறாரோ அதே போல் நீங்களும் எல்லா விஷயத்திலும் பொறுமையாகவும், சகிப்புத் தன்மையோடும் நடக்க வேண்டும் என புத்திமதிகள் கூறுவார்கள். கை வேலை, தையல், லேஸ்பின்னதுதல் போன்ற எல்லா வகையான வேலைகளையும் செய்வார். எங்களுக்கும் சொல்லித் தந்தவர். ஆனால் நாங்கள் தான் அதனை பொறுப்பாகக் கற்கவில்லை. ஏன் என்றால் எனக்குப் படிப்பை முடிக்கவும், வீட்டுப் பொறுப்புகளை கவனிக்கும்படியாகிவிட்டது. ஒவ்வொரு Xmas லீலிலும் அன்ரி, அங்கிள் பிள்ளைகள் வீட்டிற்கு வருவார்கள் அவர்களுக்கும் விதவிதமாக எல்லா சமையல்களும் செய்து கொடுத்து உதவுவார். அவர்கள் திரும்பவும் Colombo வுக்குப்

போகும் போது நிறைய தீன்பண்டங்கள் செய்து கொடுப்பார். மீன் வகைகள் பொரித்துக் கொடுத்து விடுவார். அம்மாவின் தங்கை மகள் சுகிர்தம் அக்கா ஒவ்வொரு School லீவுக்கும் எங்களோடுதான் வந்து இருப்பார். அவவையும் தனது மகள் போல் பார்ப்பார் (கவனிப்பார்), தனது பன்னிரண்டு பிள்ளைகளின் பிள்ளைகள் (பேரப்பிள்ளைகள்) எல்லோரையும் தனது இறுதிக் காலம் வரையும் தன்னால் முடிந்தளவு வளர்த்து விட்டார். வேலைகள் செய்வதற்கு மாச்சல் (சோம்பல்) படமாட்டார்கள். அம்மா ஒரு தெய்வம் என்றுதான் நாங்கள் குறிப்பிட வேண்டும். சிறு பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து இருக்கும் போது தானும் ஒரு சிறு பிள்ளை போல் மாறி விடுவார். கதைகள், பாட்டுகள் எல்லாம் பேரப்பிள்ளைகளுக்கு சொல்லிக் கொடுப்பா அம்மா. இப்படி அம்மாவைப் பற்றி எழுதிக் கொண்டே போகலாம். அம்மா இன்னும் அதிக காலம் எங்களோடு இருந்திருக்கலாம்.

அம்மா.

அன்பிற்கு அடைக்கலம்
 ஆற்றலில் சிறந்தவர்
 இன்முகம் காட்டுவாள்
 ஈதலில் சிறந்தவள்
 உண்மைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு
 உணக்கத்தில் முன் நிற்பார்
 எல்லார்க்கும் உதவிடுவார்
 ஏற்றத் தாழ்வு பார்க்க மாட்டார்
 ஐயம் அவர்க்கு இரண்டாம் பட்சம்
 ஒறுப்பதில் கவனம் செலுத்துவார்
 ஒதுவதில் தவறுவதில்லை
 ஔடதம் எப்பொழுதும் அவர் பையில்

நவமணி

அம்மாவுடன் 5 ஆண் மக்களும்
 1969 கோட்டைமுனை

நெஞ்சின் நினைவினிலே நூற்றாண்டு

ஜோன். P. நவரெத்தினராசா அவர்கள்

உலகில் நீவிர் மலர்ந்து ஆண்டுதான் நூறு
ஆயிற்றே ஐயா, அகாலமரணமெனும் சிறையினால்
காலன் எமைவிட்டு உமைப்பிரித்தாலும் - அன்பே
எம் நினைவலையில் நிற்கின்றீர் நீவிர் ஐயா
பன்னிருவர் எம் ஆறுதலின் வார்த்தைதன்னை
வடித்து வைத்தோம் உம் பொற்பாதடியில்

நிலவுக்கும் ஒளிகொடுக்கும் சூரியனாய் - எம்
நினைவுகளில் நிற்கின்றீர் பரந்த
பாசத்தால் உளம் நிறைந்து - உம்
அன்பினால் வலைவிரித்து நீவிர்
பன்னிருவர் எமைவிடுத்து, மறைந்து
பல்லாண்டு ஆயிற்றே ஐயா!

பிறப்பினால் வருவதில்லை பெருமை - ஆல
மரத்தின் வேர் விழுதாய், நிற்பது போல்
பன்னிருவர் எமைப்பாரில், நற்பண்பூட்டி
அறிவுக்கண் திறந்து, நந்நெறிப் படுத்தி - வளர்த்த
எம் ஒருவனே அன்பின் ஆசானே
எம் ஆதவனே எம் ஆருயிரே ஐயா!

இடர் வரும் போதெல்லாம் இரங்குவாய் - உடன்
பிறந்தார் எமக்கிரங்குவாய் உதவுவாய்
உதிரத்தில் ஒருவனாய் உம் நெஞ்சின் அன்பைத் - தருகையிலே
கார்மேகந்தான் அழைத்ததுவோ எமை விட்டு
உம்மை, ஆண்டு பல கடந்திட்டே ஐயா
ஏன் போனீர் அழுகின்றோம் ஆற்றாமல்

எண்ணித் துணியும் ஆற்றலும் வாழ்வு
ஏற்றமுற மண்ணில் வாழ்ந்த வாழ்க்கையும்
கண்போற் கருதிக் காத்திருந்த அன்பரே - எம்
குடும்பம், பண்போடு பயனூறவே பாரில்
அன்பு மனையாளும் பிள்ளைகளும் வாழ
வாழ்வு தந்த வள்ளலே எம் வருணனே...

எம் நெஞ்சுதனில் நிறைந்து நின்று - நீவிர்
 சொன்னநல் வார்த்தைகள் அனைத்தும் என்றும்
 வீதியோரம் இருளாகற்றும் மின்குமிழாய் இன்றும்
 எம் உளவிளக்கில் ஒளிர்ந்து நின்று
 பாதைகாட்டும் பசுந்தளிர்ராய்ப் பரந்து, என்றும்
 பறை சாற்றும் உம் அன்பை எம் ஐயா!
 எமைவிட்டு நீர் மரணத்தால் பிரிந்தாலும்
 நாம் வாழும் வாழ்வு நீர்தந்த வரந்தானே
 காலம்தன் கரத்திலுமை ஏற்றுத்தான் போனாலும்
 ஞாலம் இருக்கும் வரை நாம் மறவோம்,
 ஞாபகத்தில், எம்மிதயம் இருக்கும் வரை
 நீர் வாழ்வீர் என்றும் எம் அன்பினிலே ஐயா..

எம்மெண்ணத்தில் என்றும் இனித்திருக்கும் - தந்தையே
 ஆண்டுகள் பல கடந்தாலும் இனிக்கும் உம் நினைவுகள்
 ஏற்றிநிற்க என்றும் எண்ணத்தில் கண்ணியமாய்
 போற்றி வளர்ப்போம் உம்பெயர் மாந்தர் தம்
 நெஞ்சில் போற்றவைப்போம் வையத்துள்
 வாழ்வாங்கு வாழும் வரை ஏத்திவைப்போம்.

விக்ரோரியா செல்வமணி

சோதி மச்சாள், சின்னபேபி, நவமணி

பெற்றார் என் ஆலோசனைப் பணியாளர்

“த

கப்பனையும், தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக” என்ற கற்பனையின் படி என் தாயும், தகப்பனும் தங்கள் பிள்ளைச் செல்வங்களாகிய 12 பேரையும் வளர்த்து வந்தார்கள். இதில் கடைக்குட்டியாகிய கிறேஸ் அன்புமணி என்னும் அடியாளர் (நான்) மிகச் செல்லமாக வளர்க்கப்பட்டேன். என் அறிவு தெரிந்த நாளிலிருந்து 1969ம் ஆண்டு வரை தகப்பனாரின் அறிவுறுத்தலின் படியும், மற்றும் நல்ல பழக்கவழக்கங்களிலும், தேவ பயத்திலும் வளர்க்கப்பட்டேன். இதே போன்றுதான் எனது தாயாரிடமிருந்தும், 1983ம் ஆண்டு வரை நல் பழக்க வழக்கங்களிலும், ஜெபத்திலும், பொறுமையை எப்படிக் கடைப்பிடிப்பதென்றும் கற்றுக் கொண்டேன்.

எனது தகப்பனாரைப் பற்றிக் கூறுவதென்றால், தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். கண்டிப்பானவர்தான், கோபக்காரர்தான், ஆனால் அதற்குள்ளும் ஓர் அன்பு, பாசம் இருக்கத்தான் செய்தது. வீட்டிற்கு வருபவர்களை உபசரிப்பதில் முந்திக் கொள்வார். ஜாதி, மத, பேதம் பார்க்கமாட்டார்.

நாங்கள் ஓய்வுநாள் பாடசாலையிலே மனப்பாடம் செய்ததை, பாடத்தை அப்படியே வந்து தகப்பனாரிடம் கூறவேண்டும். கூறாவிட்டால் முழங்காலில் நிற்பாட்டி, பாடமாக்கி (மனப்பாடம் செய்ததை) கூறவேண்டும். அப்படிக்கூறினால்தான் சாப்பாடு தருவார். இப்படியெல்லாம் கண்டிக்கும் போது எங்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். பிடிக்காது இருக்கும், ஆனால் அந்தச் சிறுவயதில் மனப்பாடம் செய்ததுதான் இன்றும் நினைவில் இருக்கிறது. உண்மையிலே இப்படியான ஒரு தகப்பனை எங்களுக்குத் தந்ததற்குக் கர்த்தருக்கு நன்றி கூறுகிறேன்.

எங்காவது பயணம் செல்ல வேண்டுமென்றால், முதல் நாள் இரவே எல்லாம் ஆயத்தப்படுத்துதி வைத்துவிடுவார். மேசையில் குடும்பமாக இருந்து சாப்பிடும் வேளையில், கதைக்கக் கூடாது, சிரிக்கக்கூடாது, முள்ளைப் போடக் கடதாசி வைத்திருக்க வேண்டும். தேவையானால் மாத்திரம் இடையில் தண்ணீர் குடிக்க வேண்டும். இப்படியான நல்ல பழக்கங்களை இன்னும் நான் எனது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்துக் கொண்டு வருகிறேன்.

சொந்தக்காரர் வீட்டிற்கு வந்தால், வந்ததும், வராததுமாக எப்போது திரும்பப் போகிறீர்கள் எனக் கேட்பார். இதனால் வந்தவர்கள் ஐயாவைப் பிழையாக விளங்கியதுமுண்டு. நல்ல எண்ணத்துடன் தான் கேட்கிறார் என்பது பின்புதான் விளங்கும். அதாவது எத்தனை நாள் நிற்பீர்கள், எங்கெல்லாம் கூட்டிச் செல்ல வேண்டுமென்று அறிந்தால்தான் அதற்கேற்றவாறு சாப்பாடு மற்றும் காரியங்களைப் பார்க்கலாம் என்பதுதான் காரணம்.

கல்முனை 3ம் குறிச்சி வீட்டில் இருக்கும் போது இனக்கலவரம் வந்தது. வெளியில் அவலக் குரல், பயங்கரச் சத்தங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஒருவரும் எங்கும் போக வேண்டாம்

வீட்டில் இருப்போம் என்று ஐயா கூறி விட்டார். அப்போதுதான் அதிசயம் நடந்தது. கதவில் J. P. நவரெத்தினராஜா என்ற பெயர்ப்பலகையைப் பார்த்து டேய் இது நம்ம J. P.யின் வீடுடா, வாங்க எல்லோரும் போவோம் என்ற சத்தம் கேட்டது. கர்த்தர் நல்லவர். அந்த நேரத்திலும் பெயரைப் பார்த்து அவர்களை வேறு பக்கம் திசை திருப்ப உதவி செய்தார். எனது தாய், தகப்பனின் ஜெபம் தான் எங்களைக் காப்பாற்றியது.

ஓர் இந்துக் குடும்பத்தில் பிறந்த எனது தகப்பனார் ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவனாக வருவதற்குச் சரியான, முறையான காரியங்களை வேதத்தில் கற்றுக் கொண்டு, எனது தாயையும் மணந்து 12 பிள்ளைச் செல்வங்களைப் பெற்றெடுத்து குடும்பத்தைக் கர்த்தருக்குள்ளாக வழிநடத்திச் சென்றார். நாளடைவில் ஓர் அருளுரையாளராக மாறினார். எத்தனையோ பிரசங்கங்களைப் பிரசங்கித்திருக்கிறார். இந்த உலகத்தை விட்டு தான் கர்த்தரோடு இணைந்து கொள்வேன் என்ற நம்பிக்கையில் தகப்பனார் செய்த கடைசிப் பிரசங்கம் “மரணம்” என்ற செய்தியாகும். இதனால் இன்னும் நான் மரணத்தைக் குறித்துப் பயப்படுவதில்லை. எனது மறு வாழ்வு நிச்சயமாக இயேசுவின் கையில்தான் என்ற உறுதியைக் கற்றுக் கொள்ள எனது தகப்பனாரின் செய்தி வழிகோலியது.

அம்மாவைப் பற்றிக் கூறப்போனால் பொறுமையின் சிகரமாய், தகப்பனாருக்கேற்ற நல்லதொரு குணசாலியான மனைவியாகவும், பிள்ளைகளுக்கேற்ற பொறுப்புள்ள தாயாகவும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

அம்மா அதிகமாக துப்பரவு பாரக்கிறவர். எவரோடும் அதிகமாகக் கதைக்கமாட்டார். உரத்த சத்தம் போடமாட்டார். சிரிப்பும் கொடுப்புக்குள் அழகாகச் சிரிப்பார்கள். யாரையும் எடுத்தெறிந்து பேசமாட்டார், குறை, குற்றம், கோள் கூறமாட்டார். கடவுளில் பயபக்தி உள்ளவர். சகிப்புத் தன்மையுள்ளவர். மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் தகப்பனாரோடு சேர்ந்து, தானும் முந்திக் கொள்வார். இப்படியானதொரு தாயாரை எங்களுக்குக் கொடுத்ததற்காகக் கர்த்தருக்கு நன்றி.

பல நல்ல காரியங்களை அம்மா எனக்குச் சொல்லித் தந்தார். மிகவும் விசேஷமாக பொறுமையைப் பற்றி, அதாவது எப்படிக் குடும்பத்தில், வெளிமக்களோடு பொறுமையாய் இருப்பது, எந்த நேரங்களில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது, இதனால் வரும் நன்மைகள் என்ன என்றெல்லாம் எனக்குச் சொல்லித் தந்தார்கள். எனது தாய் கூறியவைகளை நான் எனது வாழ்நாளில், விசேஷமாக குடும்பத்திலும், சபையிலும், சமூகாயத்திலும் கடைப்பிடித்துக் கொண்டு வருகிறேன். உண்மையிலேயே இந்தப் பொறுமையின் மூலமாக நான் அடைந்த நன்மைகள் அனேகம்.

முதல் பிள்ளை பெற்றெடுக்க நான் வைத்தியசாலை சென்ற வேளையில் எனது அம்மா இருட்டில், தடுமாறி விழுந்து அவஸ்தைக்குளானார்கள். எனது தாயார் எனக்காக - தனது கடைசி மகளுக்காக பல நன்மையான காரியங்களைச் செய்ததினால் வேதனைப் பட்டு, துக்கப்பட்ட பல கட்டங்களும் உண்டு. இதைத்தான் கூறுவார்கள்: தாயின் அன்புக்கு நிகர் ஏதும் இல்லை என்று.

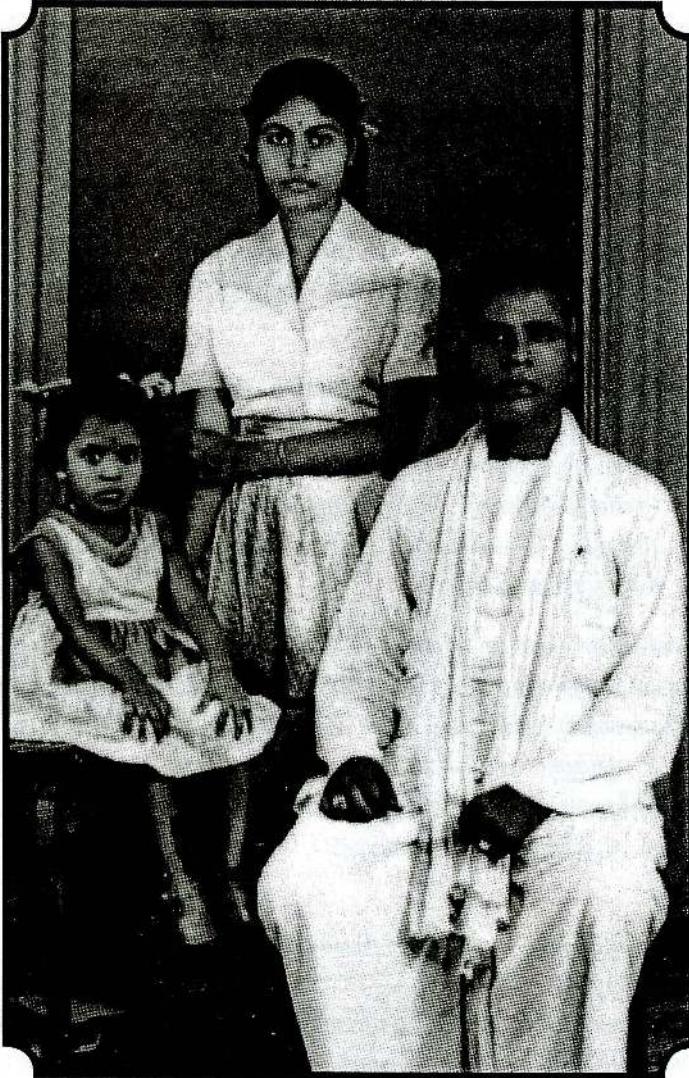
அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபம் 6ம் அதிகாரம் 4ம் வசனம்

இப்படியாகக் கூறுகிறது.

“பிதாக்களே நீங்களும் உங்கள் பிள்ளைகளைக் கோபப்படுத்தாமல், கர்த்தருக்கேற்ற சிட்சையிலும், போதனையிலும் அவர்களை வளர்ப்பீராக”

மேற் கூறிய வசனத்தைக் கைக்கொள்ளும் ஒவ்வொருவருடைய குடும்பத்திலும் சுபீட்சம் நிச்சயம் நிலவும்.

கிறேஸ் அன்புமணி தேவராஜா.

கிறேஸ், பெரியபேபி, ஐயா

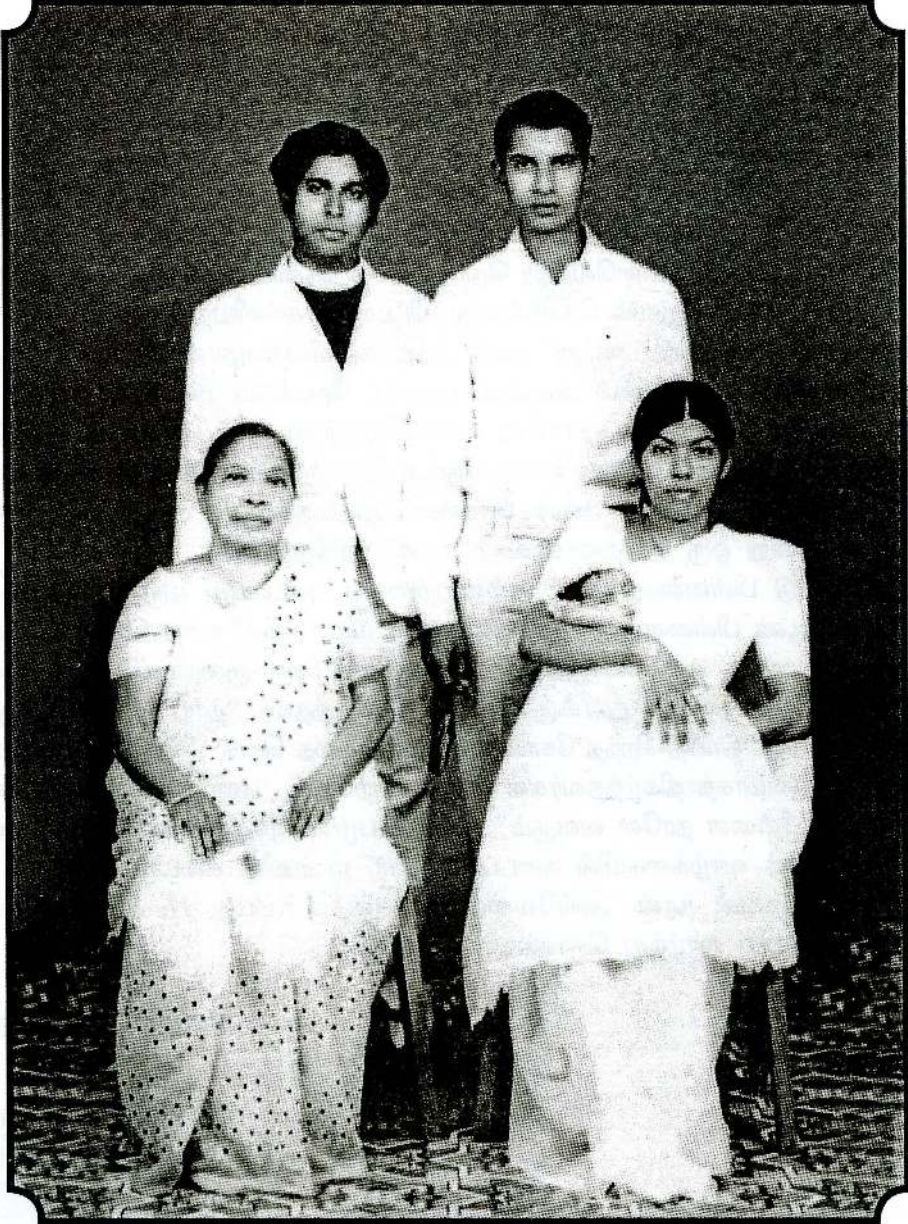
எனது படைப்பாளிகள்

Uரமக்குட்டிப் போடி ஜோன் நவரெத்தினராஜாவுக்கும், மேசி அருளம்மாவிிற்கும் பதினோராவது பிள்ளையாகப் பிறந்தவன் நான். யாக்கோபின் பதினோராவது பிள்ளையின் (மகனின்) பெயரை (யோசேப்) எனக்கு எனது தகப்பனார் வைத்திருந்தார். ஐயா ஒரு கோபக்காரன், அதே வேளையில் நல்ல குணம் படைத்தவர். கொடையில் வள்ளலைப் போன்றவர். “பசி”என்றால் என்னவென்று தெரியாமல் எங்களை வளர்த்தவர்கள். உடைக்கு அவ்வளவு தூரம் முக்கியத்துவம் கொடுக்காது விட்டாலும் கல்வியறிவைப் பெருக்குவதில் முக்கியத்துவம் கொடுத்தவர். அன்று அவர் தந்த கல்வியறிவுதான் இன்று எங்களுடன் நிலைத்து நிற்கின்றது. அந்தளவில் அவரைப் பாராட்ட வேண்டும். 1965 இல் அல்லது 1966 இல் அங்கவீனமான ஒருவருக்கு முச்சக்கர வண்டியொன்றை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தது எனக்கு இன்னும் ஞாபகமிருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு இரங்குபவர், அத்துடன் மற்றவர்களின் கஷ்டத்தை உணர்பவர். அன்று அவர் சொன்ன புத்திமதிகளும், கண்டிப்பும், வளர்த்த முறையும்தான் இன்று ஒரு மனிதனாக வாழ உதவி புரிகிறது.

பன்னிரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் கல்வியறிவைப் புகட்டியது ஒரு பெருமைக்குரிய விடயம். ஐந்து ஆண் பிள்ளைகளுக்குள் எனக்கு மட்டும் “ராஜா” என்ற செல்லப் பெயரை வைத்திருந்தார். அம்மா ஒரு பொறுமைசாலி. எங்களை ஒரு குறையும்ல்லாது அன்பாக வளர்த்தவர். உண்மையான ஒரு தாய்க்கு உதாரணம் படைத்தவர். “தாய்” என்ற சொல்லுக்கு அர்த்தம் படைத்தவர். “தாயிற் சிறந்த கோயிலுமில்லை தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமுமில்லை” என்பதற்கு உதாரணமாகத் திகழ்ந்தவர்கள் எனது பெற்றோர். “ஊரார் பிள்ளையை உட்படி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும்” என்னும் பழமொழியை அடிக்கடி கூறி அந்தப் பழமொழியை அவர் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தார். ஐயாவின் கடைசிக்கால கட்டத்தில் அவரருகில் இருந்தவன் நான். அவ்வேளையில் எனக்கு வயது 17. இன்றும் என்றும் அவர்களது நினைவில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பேன்.

ஜோசப் ஜெபராஜா(ராஜா)

வண.ஸ்ரான்லி ஜெயராஜ் - ஜோசப் ஜெயராஜா) ராஜா
அம்மா - நியோமி, மடியில் சலோமி

எனது அன்பான ஐயா அம்மா

எமது குடும்பம் பெரியது பன்னிரண்டு பிள்ளைகளில், நான் பத்தாவது. ஏழு சகோதரிகளும், நான்கு சகோதரர்களும். அறுபத்தியாறு வயதில் அன்பான ஐயா இறைவனடி சேர்ந்தார். அவ்வேளையில் வைத்தியசாலையில் அன்பான , சாந்தமான அம்மா, ஸ்ரான்லி ஜெயராஜ் அண்ணன், சோதிமுத்து மச்சாள் ஆகியோருடன் நானும் இருந்தேன். ஐயாவின் ஆவி பிரியும் போது ஸ்ரான்லி அண்ணன் பரிசுத்த வேதாகமத்தை வாசித்து ஜெபித்தார். ஐயா மதிய உணவு சாப்பிட்ட பின்னர் ஒரு குட்டித் தூக்கம் செய்வார். அவ்வேளையில் நான் அவரின் இரண்டு கால்களையும் ஊன்றி விடுவேன். ஆனால் என் தம்பி செபராஜா ஊன்றி விடாமல் நண்பர்களுடன் விளையாடச் சென்றுவிடுவான். எனவே ஐயா எனக்குச் சொல்வார் “நீ சென்று வீதித் தொடக்கத்தில் இருக்கும் கொல்லன் கம்மாலையில் நில உன்னைப் படத்திற்குப் கூட்டிச் செல்கிறேன்.” ஐயா மிகவும் அன்பானவர், ஆனால் கோபக்காரரும் கூட. 1967ம் ஆண்டு ஸ்ரான்லி அண்ணன் கொழும்பில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். 1968ம் ஆண்டு அவர் போதகராக வருவதற்குப் படிக்கச் செல்ல என்னை ஐயாவின் விருப்பத்தோடு அவரின் வேலையை எடுத்துக் கொடுத்தார். ஸ்ரான்லி அண்ணனின் 40 வருட Ruby Wedding இல் பேசும்போது இதைச் சொல்ல மறந்து விட்டேன்.

எங்கள் குடும்பத்தில் எல்லோருமே விளையாட்டில் (Sports) கெட்டிக்காரர்கள். நான் 400 யார் ஓட்டப்பந்தயத்தில் சிறிய தூரத்தில் இரண்டாவது இடத்திற்கு வந்தேன். இதைக் கேள்விப்பட்ட ஐயாவுக்கு கோபம் வந்தது. காரணம் நான் எல்லா விளையாட்டிலும் முதலாவது இடத்திற்கே வருவேன். கல்முனை வைத்தியசாலையில் Dr. பிச்சாண்டி (Dental sergeant) கடமையாற்றினார். எங்கள் குடும்ப நண்பர். Finalsportsmeet அன்று Dr. பிச்சாண்டி இருவரும் Pavillion இல் பக்கத்தில் இருக்கின்றனர். எனது 400 யார் ஓட்டம் தொடங்கப் போகின்றது. திரு. பாக்கியநாயகம் Starting pistol ஐ சுடுகின்றார். எங்கள் மைதானத்தில் 400 யார் ஓடி முடிக்க இரண்டு தடவை ஓட வேண்டும். முதலாவது தடவை ஓடி நான் இரண்டாவதாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றேன், இரண்டாவது முறை ஓடும் போது என் காதில் நன்றாகக் கேட்கிறது எனது ஐயாவின் உரத்த சத்தம் “மகனே நாட்டு முட்டை குடிக்கக் கொடுத்தேன், சாப்பிடக் கொடுத்தேன் ஓடுறா மகனே” அந்தச் சத்தம் கேட்டதுதான் தாமதம், நான் விரைவாக ஓடி முதல் இடத்தை எடுத்தேன். இந்தச் சம்பவத்தை நான் கனடா சென்ற வேளையில் Dr. பிச்சாண்டி சொல்லிச் சிரித்தார்.

ஐயா தலைமை ஆசிரியராக இருந்தாலும், எங்களுக்கு உடுப்பு, சாப்பாட்டு விஷயத்திலோ ஒரு குறையும் வைக்கவில்லை. எங்கள் வீட்டிற்கு வந்து மல சல கழிவறையை சுத்தம் செய்யும் பூச்சி என்ற பெயரைக் கொண்ட தோட்டியை ஐயா என்றே கூப்பிடுவார். நாங்கள் சொல்லுவோம் ஏன் பூச்சியை இப்படிக் கூப்பிடுகின்றீர்கள்? அதற்கு ஐயாவின் பதில் அவனும் மனிதன்தான். இப்படியாக எல்லோருக்கும் அன்பையும், மரியாதையையும் கொடுக்கும் நல்ல மனத்தை அவரிடத்தில் கண்டேன். அதே போன்று நானும் என் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கின்றேன். அம்மா இளம் வயதில் விவாகம் முடித்தவர். சிறு

வயதில் தகப்பனை இழந்தவர். நற்குணங்களின் பொக்கிஷம். மற்றப் பெண்கள் அம்மாவின் அழகைப் புகழ்ந்து கூறும்போது எனக்குப் பெருமையாக இருக்கும். 12 குழந்தைகள் பெற்றும் இளமை மாறாததை யாவரும் இருக்கின்ற புகைப்படத்தில் காணலாம். இறக்கும் வரையும் ஒப்பனை எதுவும் தனக்குச் செய்யாதவர். “அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பர்” அதை அம்மாவில் கண்டு கொண்டு இச்சொற்றொடரை முதல்முறை சொன்னவரை வாழ்த்துகிறேன். இன்னுமொரு பிறப்பிருந்தால் ஐயா அம்மாவே என் பெற்றோராக வேண்டும். எனது இரண்டு பெண் பிள்ளைகளுக்கும் இப்படியான நல்ல குணங்களோடு வாழவேண்டும் எனச் சொல்லிக் கொடுப்பேன்.

இப்படியாக எனது அன்பான ஐயா அம்மாவைப் பற்றி எழுதிக் கொண்டே இருக்கலாம்.

ஐயாவும், சாந்தமான மேசி அருளம்மா அம்மா இருவரும் எங்களை நேசித்து வழிநடத்தும் இயேசு அப்பாவின் அரவணைப்பில் இருக்கின்றார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இந்தச் சிறிய சமர்ப்பணத்தை “ எனது ஐயா, அம்மா என்னும் தலைப்பில் அளிக்கின்றேன்.

நவரத்தினராசா டேவிர் தேவராஜா

அம்மா - அப்பா

APPRECIATION

It gives me great pleasure to write a few lines of appreciation in memory of Mr. Navaretnarajah who passed away a few decades ago.

I knew him as a Christian nurtured by the Methodist missionaries who spent many years' in Sri Lanka sowing the seeds of Christianity in the hearts of the people.

During Mr.Navaretnarajah's time all the schools in the Eastern Province were managed by the Methodist Mission. Mr. Navaretnarajah was the Principal of the Methodist Mission School in Sainthamaruthu in the Kalmunai District and, as Principal; He was a man of integrity and discipline.

As the school was in a muslim area the majority of the Students were Muslims. This gave Mr.Navaretnarajah an opportunity to bring about peace and harmony between the two communities, the Tamils and the Muslims, although the disparity was not so prevalent as it is at the Present time. He was instrumental in moulding students of character in that area.

He was a pillar of the Methodist church Kalmunai and he had served as an outstanding leader in the Church participating in all the church activities. He was also a local Preacher.

One thing I vividly remember was his wonderful sense of humour. One could never be unhappy in his company.

He had many children, who are doing well in different walks of life, and I had the pleasure of teaching a few of them.

He and his wife were very hospitable. His wife was a very pleasant and loving lady and together they were able to cope with life's problems as they both had such a positive attitude towards all situations that confronted them.

Mr.and Mrs. Navaretnarajah were well known and respected in the Kalmunai district.
Ranji Balasingham

Mrs. Ranji Balasingham

Mrs. Balasingham was born in kaluwanchiludi and J.P. Navaretnarajah was one mile away in Eruvil. She knew all 12 children of Mr. Navaretnarajah personally. Mrs. Balasingham was given the high position of being the vice president of the Methodist church in Sri Lanka. As a founder Member, she continues to serve the school for the Hearing impaired in Trincomalee.

எனது பேராசான்

1938ம் வருடம் நான் 8 வயது மாணவனாக கல்முனை 3 மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையில், எனது வகுப்பு ஆசானாக அவரை முதன் முதலில் கண்டேன்.

இரண்டு வருடம் எனக்குப் படிப்பித்தார்.

கணிதமும், எழுத்தும் மட்டுமல்ல நல்ல பழக்கம், உண்மை, நேர்மை, பொறுமை என்பன அவர் கற்றுத் தராமலே நான் அவரிடம் கற்றேன்.

காலம் மாறுகிறது. 1962ம் ஆண்டு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியனாக வெள்ளவத்தையில் இருந்து சாய்ந்தமருது மெ. மி. த. க பாடசாலைக்கு உதவி ஆசிரியனாக நியமனம் பெற்றேன். அப்பாடசாலையில் எனக்கு 3ம் தரம் படிப்பித்த J. P. N அவர்கள் அதிபராக இருந்தார். ஐயாவுக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி; தன்னிடம் படித்த மாணவன் தனக்குக் கீழ் ஆசிரியராக வந்தது.

ஐயாவின் பேச்சில் நகைச்சுவை இருக்கும் எவரையும் கடிந்து பேசமாட்டார். 100வது பிறந்த தினத்தில் அன்னாருக்கு 100 பேர். மக்கள், மருமக்கள், பேரன், பேத்தி, பூட்டி என்று அவரது இரத்த உறவுகள் இருக்கும். ஆண்டவரின் ஆசீர்வாதம்.

நல்ல பருத்த விழுது விட்ட ஆலமரம் போல் அவரது குடும்பம் உலகில் பல பாகங்களிலும் பரந்து இருக்கின்றது.

கடவுள் ஐயாவை ஆசீர்வதித்தார்.

அந்த நேரம் (1962) 12 பிள்ளைகள். அவர்களின் படிப்பு, உடுப்பு, வைத்தியசெலவு என்று கடவுள் ஆச்சரியமாக அவரது குடும்பத்தை ஆசீர்வதித்தார். தனது பிள்ளைகளின் கல்வியில் முக்கிய கவனம் செலுத்தினார். பாடசாலையுடன் அவரது வீடும் இருந்தபடியால் அவர்களது சாப்பாட்டு முறையும் எனக்குத் தெரியும். நான் அவரது வீட்டுக்குச் செல்லப்பிள்ளை, மீன் குழம்பு, மீன் பொரியல், மீன் சொதி (முருங்கை இலை கீரை) ஐயாவுக்கு விருப்பம். எந்த நாளும் சாப்பாடு இப்படிக் குறையாமல் இருக்கும்.

இப்போது இலவசச்சீருடை, இலவசப் புத்தகம் என இருக்கிறது. அக்காலத்தில் உடுப்பு, புத்தகம் எல்லாம் காசு கொடுத்து வாங்க வேண்டும். அப்படி இருந்தும் பிள்ளைகளின் கல்வியில் ஐயா கவனம் செலுத்தினார். (அப்போது 150 ரூபா அதிபர் சம்பளம்) எனக்கு 68 ரூபா சம்பளம். சிக்கனமாகவும் சிறப்பாகவும் ஐயா வாழ்ந்து காட்டினார்.

ஐயா அவர்களிடம் இருந்த கடவுள் நம்பிக்கை, பேச்சில் செயலில் நாணயம், நம்பிக்கை நேர்மை இவற்றை நான் கண்டேன். மற்றவர்களுக்கு முன் உதாரணமாக இருந்த உன்னத புருசன்.

ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் குறிப்பாக பெண் பிள்ளைகள் எல்லாருக்கும் தோடு, மாலை தங்கத்தால் வாங்கிக் கொடுத்திருந்தார். (அப்போது பவுண் 22ரூபா 50சதம்) குடும்பம் பெரியது என்றாலும் மனைவி, பிள்ளைகளை எனது பேராசான் குறைவுபட விட்டது இல்லை.

சீருடனும், சிறப்புடனும் மற்றோர் போற்ற வாழ்ந்தார். எனக்கு 82 வயது. நான் வாழ்ந்த காலத்தில் எத்தனை பேர் வாழ்க்கை முறையைக் கண்டிருப்பேன். அவர்கள் அனைவரிலும் மதிப்புக்குரியவர் ஐயா திரு. J. P. நவரெத்தினராசா அவர்கள். அவருக்கு 100வது பிறந்த தின மலர் வெளியிடும் அருட்பணி டாக்டர். ஸ்ரான்லி ஜெயராஜ் அவர்களது முயற்சி வெற்றி பெற வாழ்த்துக்கள்.

இன்றும் ஐயாவின் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகள் கடவுள் ஆசீர்வாதத்தில் வாழ்கின்றார்கள். காரணம் எனது பேராசான் J. P. N தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்.

யூ.செல்லத்தம்பி

இ.வ :
நேசக்கா, ஞானமணி அன்ரி, ஜோன்
அங்கிள், அம்மம்மா

J.P.NAVARETNARAJAH

A PRINCIPAL, AN EDUCATIONIST AND A SOCIAL WORKER

I am very happy to pen down a few lines on Mr.Navaretnarajah a very close friend and an ardent supporter of mine. He is a constituent of mine. He is well respected by not only kalmunai people but by the whole of eastern Province. He is a pioneer in Methodist mission in the kalmunai area. He is a very good church goer in short a church bird. Dr.Murugesanpillai, Mr.Yogam Velupillai, Mr.Wesley kandiah and Mr.Navaretharajah are my personal and political supporters and advisors. During the General Election they are in the Tamil Villages campaigning for me. They have very good relation the sainthamaruthu Methodist mission Mixed school is only a few yards away from my home. He always comes with the problems of the Tamils. He is such a conversationist everyone listens to him.

The foreign missionaries who visit kalmunai do not fail to meet him for he is a very prominent member of the Methodist mission in kalmunai. The chairman of the Methodist mission eastern province mr.Broker selvanayagam is very good with him. He does not fail to meet Mr.Navaretharajah whenever he comes to kalmunai. mr.Navaretnarajah is a very active member of the kalmunai Methodist mission.

He is a very good educationist too, being the principal of the sainthamaruthu Methodist mission mixed school. He has guided a number of muslim boys girls who studied under him. Many are holding very responsible and respective posts in the Government services. Teachers and clerical officers are many. This school is situated in the midst of two big muslim villages sainthamaruthu and kalmunaikudy. He does not miss a single wedding house or funeral house in these two villages. All are his best friends, men and woman He mixes with them very freely and carries a good name even still long after his death.

This school has been converted into a leading muslim Girls school now Mahmud ladies college, kalmunai. Named sfter the great Educationist and Minister of Education in the Cabinet of Hon. Mrs. Srimavo Bandaranaike Government. Dr.Badiudin Mahmud. Mr.Navartnarajah's children are no strangers. The boys and girls studied at Wesley High School Kalmunai. They too mix well with the Muslim boys and girls. Rev.Stanley Jeyaraj is the classmate of Hon. M.H.M.Ashraff, M.P.A Cabinet Minister Ports Authority in the government of Her Excellency chandrika Bandaranaike President of Sri Lanka. Rev. Stanley is a Classmate of Mr.M.I.Musthaffa, Lecturer Physical Education Addalaichenai College of Education.

He lived a very fruitful life and did whatever possible for the welfare and upliftment of the people of the area irrespective of cast, creed and religion. I remember him with gratitude. LET His Soul Rest in Peace.

(The last piece of write up was done a few weeks before his death on 4.7.08 in wellawatte Colombo with the help of Mr.K.L.Abubakkar Lebbe, SLEAS, J.P.Former Principal, Kalmunai Zahira College and Retired Circuit Education Officer/ Physical Education Kalmunai a very close friend of mr.Ahamed.)

M.C.Ahamed M.P

முக்குவரின் சாதிவளமை என்பது யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்கும் “தேசவளமை” போன்றது. முக்குவர் என்போர். இங்கு வாழும் மக்களுள் பெரும்பான்மையாக வாழும் சாதியினர் ஆவர். தமிழ் மக்களுள் வழங்கப்படும் சாதிப் பெயர்களிலொன்றாகிய ‘முக்குவர் சாதி’ மக்கள் இங்கு பெரும்பான்மையாக வாழுகின்றனர். இங்கு அவர்களின் மரபு வழி, வாழ்க்கை முறை, சாதி முறைகள் இன்றும் மட்டக்களப்பு மாநிலத்திலே பெரிதும் போற்றிப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. ஆகவேதான் மட்டக்களப்பு நாட்டை ‘முக்குவ தேசம்’ என்பர்.

முக்குவரின் சாதிவளமை

1. உருமையின் வகை
2. சீதனம் கொடுக்கின்ற வகை
3. காணி, பூமி, தோட்டம் முதலானதுகள் ஆட்சிப்படு விதங்கள்
4. நன்கொடை வகை
5. காணி ஒற்றி பிடிக்கிறவகை
6. ஆண் சிறை, பெண் சிறைகளின் வகைகள்
7. வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கிற வகை
8. கொள்வனவு விற்பனை வகை

நான் அறிந்த ஆசிரியர்

Mr. நவரெட்ணராஜா அவர்களைக் குறித்து நான் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் எழுதுவது அவர் முற்றுமாய் தன்னை அர்ப்பணித்துள்ள ஒரு தலைமை ஆசிரியர், ஓர் அதிபர் அதுமட்டுமல்லாது கல்வி சார்ந்த ஒரு சமூகத்துக்குள் மிக நன்றாக அறியப்பட்ட ஒரு முக்கியமான ஒரு நபருமாவார்.

இத்தலைமை ஆசிரியரையும் அவர் மனைவியையும் 1949ம் வருடத்தில் இருந்து மிக நன்றாக அறிவேன். எருவில் என்ற மட்டுநகரில் உள்ள ஊரில் அவர் மிகவும் அறியப்பட்டவர் ஆவார். அந்த இடத்தில் பல காணிகள் இவர்களுக்கு இருந்தது. இக் குடும்பத்தார் எம் குடும்ப நண்பர்களுமாவார்.

ஆசிரியரும் மனைவியும் சிறந்த பண்புடையவர்கள் ஆசிரியர் தொழிலுக்கே ஓர் இலக்கணம் வகுத்தவர்களாவர். மாஸ்டர் ஒரு ஸ்தான பிரசங்கியாவார். அருள் உரை ஆற்றுவதில் அவருக்கு அவரே நிகர். அவரின் வழியில் வந்தவர்தான் போதகர் மகன் ஸ்ரான்லி. கீழ்க்காணப்படும் இரு குறள்களும் இவர்களுக்குப் பொருந்தும். "தந்தை மகற்காற்றும் உதவி அவை நடுவே முந்தி இருக்கச் செயல்". "மகன் தந்தைக்காற்றும் உதவி இவன் தந்தை என்னோற்றான் கொல் எனும் சொல்" ஆசிரியரும் அவர்தம் மனைவியும் பிறருடன் பழகுவதற்கு இனியவர்கள் அவர் தம் மனைவி மிகமிக அன்பானவர். வள்ளுவனுக்கு அமைந்த வாசகி எப்படியோ இவர்களும் அப்படியே. இவர்கள் குடும்பத்தின் சிறப்பு குழந்தைகள் 12 பேரும் குணசாலிகளே என்பதாகும்.

மகன் ஸ்ரான்லி, அவர் இறைவனுக்குத் தொண்டாற்றுபவர். இது தகப்பன் தாய்க்குப் பெரும் பாக்கியமாகவே கருதுகிறேன். அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு எனும் குணாதிசயங்களுக்குத் தாய் சொந்தக்காரி.

மாஸ்டரின் தகப்பனார் தனக்கிருந்த 100 ஏக்கர் வயல் காணிகளையும் வசதி குறைந்த தன் சொந்த பந்தங்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்தார். போடியார் எனும் பெயர் வயற்காணிகள் இருந்த போது இருந்ததை விட அதைப் பிரித்ததுக் கொடுத்த போதே மிகமிகப் பொருத்தமாய் இருந்தது. "வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகை மற்றெல்லாம் குறி எதிர்ப்பை நீர் துடைத்து" (குறள் 22) மெதடிஸ்த மிஷன் தங்கள் பகுதிக்குச் சொந்தமான பகுதியில் இருந்த முஸ்லிம் பிள்ளைகளின் கல்வி விடயத்தில் மிகவும் கவனம் செலுத்தி அவர்தம் கற்பித்தலில் ஊக்கம் செலுத்தி வந்தார்.

Mr. நவரெட்ணராஜா ஆரம்பகாலத்தில் கல்முனை முஸ்லிம் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலைப் பகுதியில் 5ம் தரம் வரை இருந்த பாடசாலையில் மாணவர்களுக்கு ஊக்கத்துடன் போதித்தார்.

இவர் குடும்பத்தில் 3ம் மகன் ஸ்ரான்லி ஜெயராஜ் நம் இலங்கை மக்களுக்காய் தேவ சேவை செய்ய தன்னை ஆலயக் குருவாய் அர்ப்பணித்தார். இவரின் உற்ற நண்பனாக பாடசாலையில் படிக்கும் காலத்தில் இருந்து வந்தவர் மறைந்து போன M. H. M அஷ்ரப் P. C. M. P ஆவார்.

இவர் பாராளுமன்றத்தில் பெருமைக்குரிய பதவிகள் வகித்தபோது சந்திரிக்கா குமாரதுங்க அரசாங்கத்தில் வண.ந. ஸ்ரான்லி ஜெயராஜ் உயர் பதவியில் அஷ்ரப் அவர்களோடு இருந்தார்.

இவரின் மூத்த சகோதரர் N. S. அருள்ராசா என்பவர் பலாலி அரசினர் ஆசிரியர் கல்லூரியில் ஆங்கிலப்பாட விசேட ஆசிரியராக கல்வி புகட்டும் தொழிலை மேற்கொண்டார் அவ்விதமாய் திரு. நவரெட்ணராஜா அவர்களின் ஒவ்வொரு பிள்ளைகளும் கல்வியிலும் தொழில் ஸ்தானத்திலும் மேன்மை அடைந்த நிலையிலேயே உள்ளனர்.

1956ல் எல்லா முஸ்லீம் பாடசாலைகளும் தலைமை வாத்தியாரால் நடத்தத் தொடங்கியதில் இருந்து முஸ்லீம் மாணவர்களும் விசேட கல்வித் திறமையை வெளிக்கொணர்ந்து தமிழ் முஸ்லீம் என்ற பாகுபாடு இல்லாது திறமையான கல்வித் தகைமையை பெற்றனர். இது ஒரு வரவேற்கத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும். இந்நிகழ்ச்சியானது திரு. நவரெட்ணராஜாவுக்கும் அவர் குடும்பத்தார்க்கும் கிடைத்த பெரிதான வரவேற்பாகும். இவ்விதம் இவ்விரு சமூகத்தினரும் எந்தவிதமான பிரச்சனையுமின்றி கல்வி மேம்பாட்டில் உயர்ந்தார்கள் என்றே கூறலாம்.

திரு. நவரெட்ணராஜா அவர்கள் 12 பிள்ளைகளின் தகப்பனாய் இருந்தும் எல்லா வேளையிலும் மிகவும் இளமைத்தோற்றம் உடையவராகவே காணப்பட்டார். அவர் பெயரான நவம் என்பதற்கு ஒன்பது என்றும், ரெட்ணம் என்பதற்கு Gem என்றும், ராஜா என்பதற்கு அரசன் என்றும் அர்த்தமாகும். குறுகிய காலத்தில் அவர் ஒன்பது Gem க்கு ராஜாவாய் இருந்து தேவனிடம் சேர்ந்தார்.

அவர்களைச் சுற்றி இருந்த குடும்பங்களுக்கு அவர் ஓர் உற்ற துணைவர், நல்ல ஒரு குரு, நமக்கு முன்மாதிரியான ஒருவர் என்று முஸ்லீம் மக்களும், இந்துக்களும் அவரில் பற்று ஒற்றுமையுடனும் வாழ்ந்தார்கள்.

Dr. Subramaniam Chettiar

Managing Trustee

New kathiresan temple Sea Street, Colombo - 11

Bambalapitiya, Colombo - 4

Old kathiresan temple Sea Street, Colombo - 11

Bambalapitiya, Colombo - 4

Trustee

Thiruketheeswaram Temple, Mannar.

Planter - Eastor Seaton Group, Kaluwanchikudi.

Managing Director

Lanka Consolidated Agencies (PVT) LTD

Galaxy Impex (PVT) LTD
Sri Lanka Construction Engineers
Studied At St. Anthony's College, Kandy.
& Ananda College, Colombo.

S.சுப்பிரமணியம் செட்டியார் (J.P)
பம்பலப்பிட்டி, புதிய கதிர்வேலாயுத சுவாமி கோவில்,
பிரதம அறங்காவலர்.

போடி

“வேலிக்கட்டைக்குப் பிறந்தாலும் போடிப்பட்டம் போகாது” என்பது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வழங்கும் பழமொழிகளில் ஒன்று. ஆகவே போடி என்பது ஒருபட்டம் வரிசை: போடி, பாளையக்காரர், படையாட்சி, நாயுடு, நாயக்கர் என்ற வரிசையெல்லாம் தமிழகத்திற் பயின்ற மானியமுறை ஆட்சியில் வந்த தலைமைப்பட்டங்கள்.”

“போடி என்பது மலையாளப்பகுதி முக்குவர்களுள் வழங்கும் தலைமைப்பட்டம். போடி நாயக்கனார் என்றோர் கிராமம் மதுரையிலுண்டு. அங்கு பதினெட்டாம் நூற்றாண்டளவில் போடி நாயக்கர் சிலர் தமது பாளையப்பட்டுக்குத் தலைவராக இருந்தார் என்று இந்தியச் சரித்திரம் கூறுகின்றது.”

“மட்டக்களப்பிலும் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இருவர் போடியாக நியமிக்கப் பட்டதாக மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகின்றது.

ஆகவே போடி என்பது ஒருபட்டம். இப்பட்டம் பெற்றவர்கள் அதிக நிலபுலங்களுக்கு உரிமையாளராக இருந்தார்கள். அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் இன்றும் போடியார் என்று வழங்கும் பழக்கம் நிலைபெறலாயிற்று போலும்.”

இன்றும் வாழும் என் பெற்றார்

காமர் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடைபெற்ற காரியங்களைத் திரும்பப் பார்க்கிறேன். எனது தகப்பனாரின். தலைமை ஆசிரியர் என்ற கம்பீரமும், தாய் வெள்ளை நிற ஆடை அணிந்த அவரது கருமைநிறத் தோற்றமும், கையில் காணப்பட்ட மூங்கில் பிரம்புமே என் கண்முன்னால் நிற்கின்றது. எனது தாயாரைப் பற்றிச் சிந்திக்கின்றேன். அழகிய சிவந்த முகம். பன்னிரெண்டு குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தவர் இவர்தானோ என்று அதிசயிக்கும் ஒரு தோற்றம். பாசமுள்ள தாய் என்பதற்கு இலக்கணமும் இவர்தானோ! அருள் அம்மா என்று இவரை அழைக்கிறார்கள். இவரது பதிவுப் பெயரோ அன்புமணி மற்றவர்களிடம் கேட்டால் இவருடைய அருள் முகமும் செயலும் ஓங்கி நிற்கின்றதா அல்லது அன்பு காட்டும் இவரது செயல்கள் மனதில் நிறைந்திருக்கின்றதா என்பது விடப்பட்டு என்று கூறுவார்கள்.

இவர்கள் இருவரையும் பெற்றாராகப் பெற்றது எனது பாக்கியம் என்பது எனது அசையாத நம்பிக்கை. சாய்ந்தமருதுவில் கல்வி கற்கும் போது எனது தகப்பனாரே எனக்குத் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தது நான் பெற்ற பேறா அல்லது துர்ப்பாக்கியமா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஒரு முறை மூன்றாம் தவணை வகுப்பேற்ற பரீட்சையில் சற்றுக் குறைந்த மதிப்பெண்கள் பெற்றமைக்காக மாணவர் முன்பும், ஆசிரியர் முன்பும் பிரம்பை எடுத்து விளாசித் தள்ளினார். நான் அழுதும் அவர் விடவில்லை. அங்கிருந்த பெண் ஆசிரியர் கண்களிலே கண்ணீர் வந்தும் விடவில்லை. பின்பு சில ஆசிரியர்களின் முயற்சியால் பிரம்பு மழை நின்றது. அவ்வேளை வீட்டிற்குச் சென்றதும் இன்னுமொரு பூசை காத்திருக்கிறது என்பதை அறியாதிருந்தேன். வீட்டிலே தாயாரின் அன்பு என்னும் கேடயமும் பட்டயமுமே என்னைக் காப்பாற்றியது. இதை நான் எண்ணிப் பார்க்கின்ற வேளையிலே எனது பெற்றாரின் செய்கைகளிலே குறைகாண முடியாதவனாகவும் அவர்கள் மேல் வைத்திருக்கும் அன்பும், மரியாதையும் மிகுந்திருப்பதாகவும் நான் காண்கின்றேன்.

எனது தகப்பனார் ஸ்தான பிரசங்கியார். அவருடைய அருளுரைகள் கேட்பதற்கு இதமானவை, அறிவு சார்ந்தவை; வேதாகமத்தை உள்ளடக்கியவை. அவருடைய அருளுரைகள் ஆரம்பம் துவக்கம் முடிவு மட்டும் எழுத்துப் பிரதிகளாயிருக்கும். அருளுரை ஆற்றும் போதோ பிரதியை அடிக்கடி பார்ப்பதை தவிர்த்துக் கொள்வார். அவருடைய அருளுரையைக் கேட்கும் முதல் ரசிகை எனது தாயார் என்று கூறலாம்.

அறுகவை உணவை தயார் செய்வதில் அம்மா வல்லவர். அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள குடும்பத்தார்க்கு தினமும் சமைப்பது, பரிமாறுவது மற்றும் எல்லா வீட்டு வேலைகளுடன் விருந்தினரை உபசரிப்பது அவரது நாளாந்த கடமைகளில் ஒன்று. வீட்டிற்குப் பிச்சை கேட்டு வரும் நபர்களின் தொகை தினமும் உண்டு. அவர்களில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் வருபவர் உ. உ. என்று சொல்லும் ஒரு காலத்தில் நாதஸ்வரத்திற்கு ஒத்து ஊதும் ஒரு மனிதன் எங்கள் வீட்டிற்கு சற்று உணர்வு தடுமாறி வரும் நிலையில் ஊ. ஊ. என்று சொல்லி

உணவருந்த வருவார். இவர்களைப் பசியாற்றி அனுப்புவது எனது தாயாருக்கும், தகப்பனாருக்கும் ஒரு சிறப்பான கலை. இவரையும் சனிக்கிழமைகளில் வருகின்ற ஒரு முதியவர் ஓராறு ஓராறு என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டே வருவார். அதுபோன்று ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் வறியவர் வருவார்கள் வருபவர்களுக்கு பசியாற்றும் சிறப்பு பின் வருமாறு

1) தலை வாழை இலை நாங்கள் வெட்டி வரவேண்டும். தலை வாழை இலை கிடைக்கா விட்டால் வெட்டி வரும் இலை கிழியாமல் சீராக இருக்க வேண்டும். பிச்சை கேட்டு வந்தவர்க்கு கிழிந்த இலை கொண்டு வந்தால் அதற்கும் எங்களுக்கு ஓர் அடி கிடைக்கும். பின்பு பாடசாலை வாங்கில் அவர்களை இருக்கச் செய்து மேஜையில் இலையைப் போட்டு எனது தாயார் உணவைப் பரிமாறுவார். அதற்கு முன்பு பிள்ளைகளில் ஒருவர் கை கழுவுவதற்கு கிணற்றிலிருந்து ஒரு பெரிய வாளியில் தண்ணீரும், அதை அள்ளுவதற்கு பெரிய பாத்திரமும் கொண்டு வருவார்கள். உணவருந்த வருபவர் இத்தண்ணீரில் தனது கரங்களைக் கழுவிக்கொள்வார்கள். நாங்கள் அருந்துகின்ற எல்லாக் கறிவகைகளையும் அவர்களுக்குப் பரிமாறுவார்கள். அவ்வுணவில் மீன் பொரியல், பப்படப் பொரியல், பச்சை கொச்சிக்காய், வெங்காயம் அடங்கியிருக்கும். பின்பு சாதமிட்டு, பச்சடி, மரக்கறி, வெள்ளைக்கறி, சுண்டல் போன்றவையும் திரும்பவும் சாதமிட்டு மீன் குழம்பு ஏதாவது இலை போட்ட சொதி ஆகியவற்றையும் அம்மா பரிமாறுவார். பிள்ளைகளில் ஒருவர் காகமும், நாயும் நெருங்காதபடி உணவருந்துபவர் பக்கத்தில் தடியுடன் நிற்க வேண்டும். இன்னுமொருவர் ஈக்கள் மொய்க்காத படி விசிறியினால் விசிறிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். உணவு உண்ட பின்பு, வந்த முதியவர்கள் ஓய்ந்திருக்க விரும்பினால் எனது தகப்பனார் சமஉயரமுள்ள வாங்குகளை இணைத்து அவர்களைப் படுக்க விடுவார். இதே மரியாதையை தார், கல்லு பாதை போடும் பெரிய வண்டியில், வருடத்திற்கு ஒரு முறைவரும் ஒரு பெளத்த அன்பருக்கும் வழங்குவார். சற்று அதிகமாக இந்த வண்டிச் சாரதிக்கு மலஜலகூடத்தைப் பாவிக்கும் வசதியையும், கை, கால் கழுவிக்கொள்ளத் தண்ணீரையும் வழங்குவார். வீட்டிலே பெண் பிள்ளைகள் இருப்பதினால் இந்த நபரை கிணற்றடிக்கு அனுப்பாமல் ஆண்மக்களாகிய எங்களில் ஒருவர் கிணற்றுத் தண்ணீரை இரண்டு பெரிய வாளிகளில் கொண்டு போய் கொடுக்க வேண்டும். இவற்றை எண்ணிப் பார்க்கின்ற வேளையிலே உதவி பெற வருகின்ற எளியவர்களுக்கும், வந்தவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் செய்த சேவை சற்று அதிகமானதாக இருக்கவில்லையா என்று எனக்கு பலமுறை தோன்றியதுண்டு.

எனது தகப்பனாரையும் படிப்பித்த ஒருவர் உதவி ஆசிரியராக அதே பாடசாலையில் படிப்பித்தார் அவர் ஓய்வு பெற்று செல்லும் வரை எனது தகப்பனாரின் செய்கை மிகவும் அமைதியாக இருந்தது. ஆசிரியர்க்குரிய எல்லா மதிப்பையும், கௌரவத்தையும் எல்லா வேளைகளிலும் கொடுத்தார். அவர் மாற்றல் ஆகிச் சென்றதும் கோபத்தை வெளிக்காட்டும் ஒரு கண்டிப்பான தலைமை ஆசிரியராக மற்றவர்கள் கண்டார்கள்.

எனது பெற்றார் இஸ்லாமியர்கள், இந்துக்கள், பெளத்தர்கள், மத்தியிலே மிகுந்த செல்வாக்கு உள்ளவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். அவர்கள் வீடுகளுக்கு செல்வது, உணவருந்துவது, வீருந்தோம்பலுக்கு அவர்களை வீட்டிற்கு அழைப்பது போன்றவை அவர்களது பழக்க வழக்கங்களில் ஒன்று.

கல்முனை சேகரத்திலே காணிகளை விற்பது சம்பந்தமாக ஒரு பிரச்சினை ஏற்பட்டது. இதை

சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்காக கல்விப் பகுதியிலும், மெதடிஸ்த சபையிலும் பிரசித்தி பெற்ற ஓர் அம்மையார் எனது தகப்பனாரைத் தேடி வந்தார். அவருடைய கூற்றுக்களை கேட்ட பின்பு இறுதியாக எனது தகப்பனார் கூறியதாவது “நான் ஒரு மெதடிஸ்தன். இந்துவாக இருந்த என்னை மிஷனரிமார் வளர்ந்தனர். அவர்களுக்கு நான் உண்மையாக இருப்பேன். காணித்தகராறில் பிரிந்திருக்கின்ற தலைவர்கள் எனது மனைவியின் சொந்தக்காரர். அவர்களின் கோரிக்கை தவறானது என்று சொன்னால் நான் அதில் சேரமாட்டேன். ஆனால் அவர்களது கோரிக்கை நியாயமானது. ஆகவே நான் அவர்களையே சார்ந்திருப்பேன். நீங்கள் சென்று வரலாம்” எனக் கூறினார். இந்த காலகட்டத்திலே இருபக்கமும் நில்லாது நடுநிலை நிற்பது நல்லது என எனது தாயார் கருதியிருந்தார்.

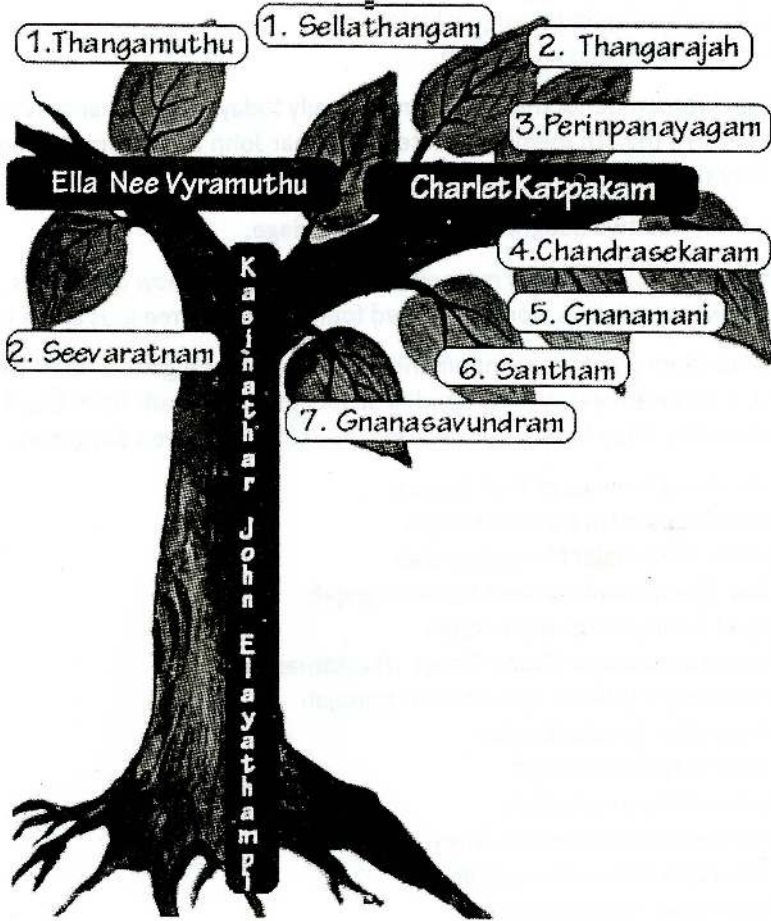
இப்படிப்பட்ட என் பெற்றார் இன்னும் சற்று வாழ்ந்திருக்கலாமே என்பது எனது ஆதங்கம். இதுபற்றி கோபித்தால் இறைவன் என்னிலும் கைவைத்து விடுவார் என்ற பயம் ஆகவே, அவர் தரும் நாட்களில் அமைதியாக ஊழியத்தை செய்து மறைந்து விடுவது நலம் எனக் கருதுகின்றேன்.

ந. ஜோர்ஜ் யோகராஜா.

கட்டுரையாளரின் மகள் லத்திகா திருமணக் கோலத்தில் சிறிய தந்தை வண.ந.ஸ்ரான்லி ஜெயராஜுடன்

FAMILY TREE OF THE LATE KASINATHAR JOHN ELAYATHAMBY OF KALMUNAI

the only surviving child by his second wife, is only a daughter.

Late Mr. Kasinathar John Elayathamby married his first wife Vyramuthu master's Daughter Ella in the year 1895 when he was thirty years of age. He had two children by this marriage; both girls. The first child was born in 1896 and her name was Elayathamby Lydia Thangamuthu. The second child was born in 1901, and her name was Elayathamby Seevaratnam.

Late Mr. Elayathamby's first wife died in 1903 due to an illness and the two children were looked after by him for some time.

But he had in 1907 at the age of 42, remarried one Charlet Katpakam from Kalmunai. Charlet Katpakam being his second wife had seven children by this marriage.

below are the names of the seven children

1. Late Miss. Elayathamby Grace Sellathangam
2. Late Mr. Elayathamby Pakkiam Thangarajah
3. Late Mr. Elayathamby Perinpanayagam (Kunchithamby)
4. Late Mr. Elayathamby Gnanapiragasam Chandrasekaram
5. Late Miss. Elayathamby Gnanamani (Sornam)
6. Late Miss. Elayathamby Santham (Pakkiam)
7. Miss. Elayathamby Gnanasavundaram..

The surviving member of the Elayathamby family today is Mrs. Gnanasavundaram Vadivelu Nee (Elayathamby), the 7th member of late Kasinathar John Elayathamby, who died in 1928 at the age of sixty three.

Late Elayathamby had two daughters by his 1st marriage.

- I. Late Thangamuthu Elayathamby married one Mr. Arumugam (now dead). Mrs. L. Thangamuthu Arumugam was a religious worker. She had four children; three girls and a boy.
- A. The eldest of them was Mercy Anpumani Arulammah Arumugam, a housewife, who married one Mr. J. P. Navaratnarajah (now dead) a School principal, hails from Eruvil Kaluvanchikudy in Batticaloa Dist. They had twelve children, five sons and seven daughters.

Below are the references of their names:

1. Late Agnes Nesaratnam Navaratnarajah
2. Late Rosalind Ariyamalar Navaratnarajah
3. Late Esther Thevakadadchamoni Navaratnarajah
4. Late Samuel Arulrajah Navaratnarajah
5. Late Margret Jeevmany (Periya Baby) Navaratnarajah
6. Victoria Selvamani (Chinna Baby) Navaratnarajah
7. George Yogarajah Navaratnarajah
8. Stanley Jeyaraj Navaratnarajah
9. Joyce Jayamani Navaratnarajah
10. David Sivarajah Navaratnarajah (Thevarajah)
11. Joseph Jebarajah Navaratnarajah and
12. Grace Anpumany. Navaratnarajah.

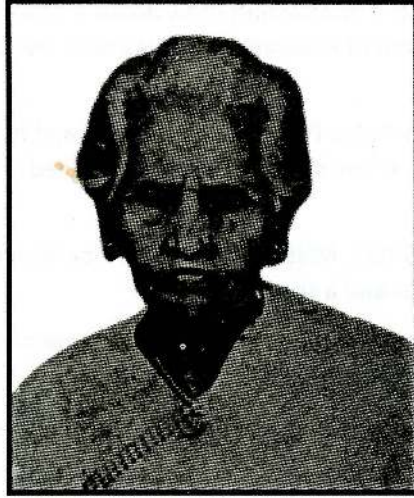
- B. II) The second daughter late Mrs. Sothimalar Arumugam, a teacher by profession married one Mr. Pavalasingham (a teacher, now dead) from Kurumanveli in the Kaluvanchikudy area. They have two children a girl and a boy. The girl Miss. Rose Kirupa Sugirtham married one Rev. Arasaratnam Iyadurai of the Methodist Church and their family
- C. Late Mrs. L. Thangamuthu Arumugam's third daughter late Miss. Gnamam Arumugam (a teacher by profession) married one Mr. Nallathamby (now dead) from Batticaloa, He was a Station Master and Signeller by profession. They have Two daughters and four sons.
- D. The Only son late Mr. John Vethanayagam, a teacher by profession, a keen sportsman and a religious worker married one Elizabeth Easwaradevi Arumugam from Pointpedro, Jaffna. They have a daughter and a son. Both children are settled down in Canada.

- E. 2nd daughter of late Elayathamby Seevaratnam a Teacher married one Mr. K. E. Retnasingam of Natpiddimunai, Kalmunai. A Government Servant (Now dead) They have two daughters and seven Sons.
- (A) The eldest of them Miss. Atputhamalar (now dead) a housewife, married one Mr. K. Paul Velmurugu (now dead) a Government Servant. They have a daughter, married and settled down in Kalmunai.
- (B) The elder son Ratnasingham Perinparajah (now dead) a Government Official, married one Miss. Rosemalar Kumaravelu of Akkaraipathu. They have two daughters and five sons. this family details.
- 1) The eldest son Ruban MalarRajan Perinparajah married and now settled with his family in Melbourne Australia. He has two sons and younger son died in an accident. He is a business magnate.
 - 2) The eldest of the two daughters, Miss. Rajamalar Perinparajah married and settled down in Canada. She has a daughter and a son.
 - 3) The 3rd son Mr. Perinparajah Manogararajah is a Commercial Bank Officer, married and settled down in Colombo. The family has a son.
 - 4) Son Israil Uthayakumar Perinparajah married a Pilipino and settled down in Victoria, Australia.
 - 5). Daughter Miss. Inpamalar perinparajah married one Santhikumar an accountant from Colombo (now dead)
 - 6). Son Kruster Perinparajah married one Sujatha (Thanga) Sachchithanathan and the family now settled down in Melbourne Australia.
 - 7). The last son Mr. Christy Perinparajah too married and settled down in Canada.
- (C) Son Rasanayagam Ratnasingham died by drowning during his school days while crossing a river on his way to school.
- (D) The fourth son Visvalingam Ratnasingham (now dead) a Station Master and Signaler, married one Ranee Bonney from Tellippalai Jaffna. He has three boys.
- (E) The 5th, son late Kanagasundaram Ratnasingham, an Apothecary, has three daughters and one son.
- (F) The 6th child, a son Mr. Alagasundaram Ratnasingham, a Government Officer, (now dead) married one Miss. Atputhamalar Kanapathypillai from Pandiruppu Kalmunai, and settled down in Batticaloa.
- (G) The 7th child, Miss. Thevakadachchamani Ratnasingham, married one Balasundaram Aruliah (now dead) a Telecomm Chief Engineer and the family now settled down in Canada. They have two daughters.
- (H) The 8th child, a son Chandrasekaram Ratnasingham, an Accountant, now settled down in the UK. He married one Vimala, who was a NHS General Practitioner, (now dead).
- I) The 9th child, Mr. Savundaranayagam Ratnasingham, a Bank Official (now retired) popularly known as Baby, is married and settled down in Colombo.

Part II

late Kasinathar John Elayathamby's second marriage.

According to records, late Mr. Elayathamby married the second time in the year 1907 at the age of 41. He married one Charlet Katpakam, from Kalmunai. She was a teacher by profession. Photographs of Charlet Katpakam, her four daughters and her eldest son, appear Below.

PHOTOGRAPH OF CHARLET KATPAKAM

Photograph of the Four daughters of Kasinathar John Elayathamby & Charlet Katpakam. (From left to right) Grace Sellathangam, Sornam Gnanamani, Gnanasavundram (Gnani) & Santham (Pakkiyam)

Photograph of Pakkiyam Thangarajah elder son with his wife Atputhamani Kandiah

By this marriage they had seven children. They are :

- A. Miss. Grace Sellathangam Elayathamby
- B. Mr. Pakkiyam Thangarajah Elayathamby
- C. Mr. Perinpanayagam (Kunchithamby) Elayathamby
- D. Mr. Gnanapiragasam Chandrasekaram Elayathamby
- E. Miss. Sornam Gnanamani Elayathamby
- F. Miss. Santham (Pakkiyam) Elayathamby
- G. Miss. Gnanasavundaram (Gnani) Elayathamby

The last and the seventh member Miss. Gnanasavundram, is the only surviving member of this family today. Mr. Kasinathar John Elayathamby died at his 63rd year in 1928.

- A. Miss. Grace Sellathangam, a teacher married one David Alahipody Veluppillai from Natpiddimunai Kalmunai, a neighbouring village. He was also a teacher. They have seven children. They are:
 1. Vellupillai John Nadarajah
 2. Vellupillai Vethanayagam Savendaralingam
 3. The third baby girl died at birth
 4. Vellupillai Esther Gnanasavendaram
 5. Vellupillai Lydia Ratnamani
 6. Vellupillai Charles Thevamanoharan
 7. Vellupillai David Mahendrarajan
- I. Mr. Vellupillai John Nadarajah, a Government Servant now Retired married one Leena Harriet Bamunuarachi, a nurse from Gampaha. They have four children.
 1. The eldest boy died at birth
 2. Charles Irvin Nadarajah
 3. Sharmini Sylvia Nadarajah
 4. Shanthini Felicia Nadarajah
1. Charles Irvin Nadarajah, now settled down in New Jersey U.S.A. married one Sharmini Percy Chelliah from Batticaloa and have two children, a girl and a boy.

2. Miss. Sharmini Sylvia Nadarajah, now settled down in the U.K. married one Mr. Navaratnam Pakthiyendra from Jaffna Sri Lanka. They have two boys; namely Mr. Vinothkumar and Mr. Manojkumar.

3. Miss. Shanthini Felicia Nadarajah, married one Mr. Nesarajah Anton Yogaraj from Batticaloa. They have a son and a daughter; namely Leon Yogaraj and Miss. Selome Sajinthini Yogaraj.

II. The 2nd son late Mr. Vellupillai Vethanayagam

Savendaralingam, married one Canagaratnam Gnanasavendaram a teacher (now dead). They have five Children; three girls and two boys.

1. Carmini Savendaralingam (daughter)

2. Nivadita Savendaralingam (daughter)

3. Ratheesh Savendaralingam (son)

4. Ramesh Savendaralingam (son)

5. Vithiyani Savendaralingam (daughter)

III. The daughter Miss. Esther Vellupillai married one Mr. N. Kandasamy (now dead) a Telecomm. Technician from Colombo. They have two sons and six daughters.

1. Robin Kandasamy (son- now dead)

2. Bernardin Premalatha kandasamy (daughter)

3. Joyce Chandrika Kandasamy (daughter)

4. Evanjaline Siyamala (Ivon) Kandasamy (daughter)

5. Cristabel Anusia Kandasamy (daughter – now dead)

6. Robson Premkumar Kandasamy (son)

7. Thevapriya Rajni Kandasamy (daughter)

IV. The fifth child Miss. Lydia Ratnamani Vellupillai, married one Mr. K. Sachithanandan from Jaffna, a Naval Officer (now retired) settled down in Colombo. They have one son and three daughters. They are:

1. Jeevitha Sachithanandan (daughter)

2. Vinitha Sachithanandan (daughter)

3. Lionel Lakshanth Sachithanandan (son)

4. Sujeetha (Thanga) Sachithanandan (daughter)

1. Daughter Jeevitha is married and settled down in Norway.

2. Daughter Vinitha Sachchithanantham married one Mr. Christy Joseph, an Assistant Commissioner of Excise from Komari and settled down in Colombo.

3. Son Lionel Lakshanth is married and settled down in Denmark.

4. Daughter Sujeetha (Thanga) Sachithanandan is married and settled down in Melbourne Australia.

05. The sixth child, a son Vellupillai Charles Thevamanoharan is married and has two children, a girl and a boy. His wife Leela died. He got remarried and settled down in the U.K.

His daughter Dilani is married to one Mr. Ravindran, an Engineer from Jaffna and settled down in Canada. And son is married and settled down in Trincomalee, Sri Lanka.

VI. The seventh child is another boy, Vellupillai David mahendrarajah, a Businessman is married

and has a son and daughter. The family is settled down in Colombo.

- B. Late Kasinathar John Elayathamby's second child a son, late Elayathamby Pakkiyam Thangarajah, was a school principal, a social worker, one time Vice Chairman of the Kalmunai Town Council and a Justice of Peace of the area.

He married one Atputhamani Kandiah, and has six boys and four girls.

01. Thangarajah Edward Anandarajah
 02. Rosaline Vimalarane Thangarajah
 03. Evangeline Sugitharane Thangarajah
 04. David Atputharajah Thangarajah
 05. Marline Nirmalarane Thangarajah
 06. Bernard Pathmarajan Thangarajah
 07. Albert Premarajan Thangarajah
 08. Joyceline Pathmarane Thangarajah
 09. Robert Athisayarajan Thangarajah
 10. Donald Thilagarajan Thangarajah
- I. Mr. Thangarajah Edward Anandarajah studied at Wesley High School, Kalmunai and Hartley College Jaffna. He was a keen sportsman, also a graduate of University of Peradeniya, Kandy and a Lawyer. Mr. T. E. Anadarajah had been the first Inspector General of Police, hailed from the East of Sri Lanka and the 27th I.G.P of the Island.

He married his own cousin Miss. Santharane Thambirajah, and have two children Elder Daughter Shanthi Married the son of Late Selvaretnam former G.A.Batticaloa and the Second Daughter ananthi Married a paster and settled down in Colombo. Today, he is functioning as the Commissioner (Human Rights).

- II. 2nd in the family, daughter Rosaline Vimalarane Thangarajah, married one Mr. Burtram Thalayasingham (now dead). The family has three boys and a girl. The family is settled down in the U.K.

Photograph of Mr. Thangarajah Edward Anandarajah, the first Inspector General of Police, hailed from the East of Sri Lanka

- III. The 3rd in the family another daughter, Evangeline Sugirtharanee Thangarajah is married to one Mr. Anthony Sellasamy of Tricomalee. The family has three children, two boys and a girl.
- IV. The 4th in the family, a son Mr. David Atputharajah Thangarajah is married and has three children, a daughter and two sons. The family is settled down in the U.K.
- V. The 5th member of the family is a girl, Marline Nirmalaranee Thangarajah. She married her own cousin Dr. T. Wesley Jayarajah. They have four sons. Following are the family details of Dr. Jayarajah.
- a). Dr. James Nirmal Jayarajah is the eldest of the four sons and he is a doctorate in Chemical Engineering. The other sons are Roy Jaimal Jayarajah, Eric Nishanth Jayarajah and Wyman Sushanth Jayarajah.

James Nirmal Jayarajah was married to Caroline Chrisanthi Immanuel on the 15th of April 2002. They have three children, two daughters and one son. The eldest is Charlotte Nirisha, the next is Madeline Niroshi and the youngest is Judah Aran.

The Jayarajah family is settled down in the U.K. since May 1985.

- VI. The 6th member of the family, Mr. Bernard Pathmarajan Thangarajah is married to his own cousin, and the family is settled down in Australia. They have a daughter.
- VII. The 7th member of the family is Albert Thangarajah Premarajan. He is married and has a daughter and settled down in the U.K. Daughter Jillian Married her own cousin Andrew settled down.
- VIII. The 8th member of the family is a daughter, Miss. Joyceline Pathmaranee Thangarajah. She is married and settled down in colombo. She has three sons.
- IX. The 9th member of the family is Robert Athisayarajah Thangarajah. He is married and has three daughters and settled down in the U.K.
- X. The last and the 10th member of the family is Mr. Donald Thilagarajan Thangarajah. He married his own cousin and have three sons, and settled down in the U.K.
- “உலகிலே மிகவும் மலிவான பொருள் அன்புதான், மிகவும் பெறுமதிமிக்க பொருளும் அன்புதான்”

- C. The 3rd member of the Elayathamby family is a son, late Mr. Elayathamby Perinpanayagam (Kunchi Thamby). He was married and lived in Trincomalee. The couple had a son and the son died during the second world war bombings of the Trincomalee Harbor. The family came down to Kalmunai and lived for a while and now both of them are dead.
- D. The 4th member of the family the late Mr. Elayathamby Gnanapiragasam Chandrasekaram, a teacher by profession married one Isabella Theivanai Muthalisamy, from Karaithivu, Kalmunai. They have a Son. Mr. C. Thevachandran, a teacher by profession and settled down in Kalmunai.
- E. The 5th members of the family is a girl Miss. Gnanamani Sornam Elayathamby, married one Mr. S. R. Kathiresapillai, from Palugamam a Principal of a school. They have a daughter by the name of Joyce Suvendramani, and a son called Kathiresapillai Suvendrarajan Joyce Suvendarmani married, one Mr. K.G. Ariyaratnam, from Paandiruppu Kalmunai. a Mercantile Officer. They had three Children two daughters and a son. Joice Suvendramani died and Mr. Ariyaratnam now lives in Canada with the children.

- 1) The son Suvendrarajan a government servant married one miss. Yogarani Nesarajah and settled down in Batticaloa.
- F. The 6th member of the family is a female, late Santham (Pakkiyam) Elayatahmy. She married one Mr. James Thambirajah (now dead), a Government Servant from Jaffna. The family has four sons and two daughters.
1. Edmond Santharajan Thambirajah
 2. Wesley Jayarajah Thambirajah
 3. Princely Thilagarajan Thambirajah
 4. Emily Santharane Thambirajah
 5. Kingsley Thavarajah Thambirajah
 6. Lily Thevaranee Thambirajah
1. Mr. Edmond Santharajan, a Lawyer / Retired Judge by profession, married and has two daughters and presently settled down in Colombo.
 2. Dr. Wesley Jayarajah is a Doctor / Psychiatrist by profession, married his own cousin Miss. Nirmalaranee Thangarajah, and presently settled down in the U.K. They have four sons and the eldest of them is Dr. James Nirmal Jayarajah.
 3. Dr. Princely Thilagarajan is also a Doctor by profession. He is married and settled down in Colombo. He has three girls and two boys.
 4. The daughter Santharane Thambirajah, married her own cousin Mr. T. E. Anandarajah, former I.G.P. and a lawyer, presently functioning as the Commissioner (Human Rights) in Sri Lanka and settled down in Colombo. The family has two daughters, namely Shanthi and Ananthi.
 5. The 5th in the family is a son, Dr. Kingsley Thavarajah, a veterinary surgeon by profession. He married one Miss. Premini John from Batticaloa. They Have a Daughter Shalini is married. And the sons names are huttsan and Watson
 6. The last in the family is a daughter, Lilly Thambirajah. She married her own cousin Mr. Thangarajah Pathmarajan. They have a daughter and the family is settled down in Australia.
 - G. The 7th member of the family is a female miss. Gnanasavundaram Elayathamby, a Teacher by profession married one Mr. Thambiah Vadivelu from Karaveddi, Jaffna, a teacher by profession (deceased). They have eight children, six sons and two daughters.
 - a. The eldest of them is Dr. V. Vasanthakumar, MD MRCP, a Consultant Physician, now practicing in Australia. He is married and has two daughters.
 - b. The second son is a son Mr. V. Vijayakumar - an Engineer, married and settled down in Sidney Australia.
 - c. The third is Mr. V. Sugumar - a Chartered Accountant, married and settled down in Sidney Australia.
 - d. Fourth is Mr. V. Jeyakumar, married and settled down in Sidney Australia.
 - e. The fifth is a girl, Vasanthi Vadivelu, married and settle down in Sidney Australia.
 - f. The 6th is Dr. Santhikumar, a GP practicing in Canada and a respected citizen of the area. He is married and settled down in Canada.
 - g. The 7th is Mr. Navakumar married and settled down in Canada.
 - h. The 8th is a girl Vijaya Vadivelu. married and settled down in Sidney Australia.

பிறந்த மண்ணை மறவாப் பெருந்தகை J. P.N

“**பெ**ற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே” கவிஞர் அதற்கொப்ப ஊர்ப்பற்று மிக்க ஓர் உன்னத மனிதனை நினைவு கூருவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். மட்டக்களப்பு மாநாட்டில் எருவில் எனும் கிராமம் சிறிய ஒரு குக்கிராமம் ஆகும். கிராமம் சிறியதாக இருந்தாலும் அக்கால பரிபாலனத்தில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்ற ஒரு மூத்த கிராமமாகும். வன்னிமை, உடையார், தோம்புதோர் எனும் பதவிகள் வகித்தோர் இக்கிராம மக்களே. அந் நாளில் நீதி மன்று கூட இக்கிராமத்திலேயே அமைந்திருந்தது. இதனால் மண்முனை தென் எருவில் போரதீவுப் பற்று என்ற பெரும் நிலப்பரப்பைக் கொண்டிருந்தது. தற்போது வடக்கே குருக்கள் மடம் தொடக்கம் தெற்கே துறை நீலாவணை வரை எருவில் பற்று என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. காலச் சுழற்சியில் போரதீவுப் பற்று மண்தீர் தென்மேற்குப் பற்று எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

எருவில் என்பது எருவில் எனப்பிரித்தால் எரு என்பது பசளை என்பதையும், வில் என்பது குளத்தையும் குறிக்கும் சொல்லாகும். பசளை நிறைந்த பல குளங்களையுடைய செழிப்பான நிலப்பரப்பைக் கொண்டதே எம் கிராமம். மேற்கே மட்டக்களப்பு வாவி அதனையடுத்து செந்நெல் விளையும் கழனிகள் அதை அடுத்தால் பல குளங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டதே எம் கிராமம்.

இத்தகு பெருமை வாய்த்த எருவில் கிராமத்தில் தோன்றிய பெருந்தகையே அமரர் J. P. N ஆவார். அதாவது ஜோன் பரமக்குட்டி நவரெத்தினராஜாவாகும். அந்நாளில் கல்வி கற்றோர் மிக அரிதாக இருந்த காலத்தில் கல்வி கற்று அறிவுப்பயிர் வளர்க்கும் ஆசிரியத் தொழிலை விழைந்து மேற்கொண்ட ஒரு பெரு மகனாவார்.

அவர் கல்முனையைச் சேர்ந்த பேரழகி அருளம்மா என்பவரை திருமணபந்தத்தில் இணைந்து இல்லறவாழ்க்கையில் ஐந்து ஆண்பிள்ளைகளையும், ஏழு பெண் பிள்ளைகளையும் பெற்று இன்பமாக வாழ்ந்தார்.

நான் சிறுவனாய் இருந்த போது எருவில் மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டு கல்வியை ஆரம்பித்தேன். எங்களது வீட்டிற்குத் தெற்கே தெய்வநாயகம் என்பவரும், வடக்கே மயில் வாகனம் (வைத்தியாதி) என்பவரும் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் இருவரும் அமரர் நவரெத்தினராசா ஆசிரியரது தமையன்மார்கள். அவர்களது சுக நலன்களைப் பார்த்துச் செல்வதற்காக ஊருக்கு இடையிடையே வருவார். ஊர் மக்கள் அவரை “ராசா வாத்தியார்” ஐயா என அன்பொழுக்க அழைப்பர். அன்னார் ஊரில் படிப்பித்தாரோ என்று எனக்குத் தெரியாது ஆனால் வெளியூர்களில் கல்வி கற்பித்த ஒரு நல்லாசான். அவர் எங்கெங்கு படிப்பித்தாரோ அங்கெல்லாம் அனைவராலும் மதிக்கப்பட்ட ஒரு மாமனிதர். அன்பும் பண்பும் நிறைந்தவர் சேட்டியும், வாலாமணியும் அணியும் ஆஜானுபாகுவான ஓர் ஆசிரியர். ஊரிலும் ஊர்மக்களிலும் பற்றும் பாசமும் மிக்கவர்.

எருவிலூரில் எங்கள் வீட்டையடுத்தே அவரது சகோதரர் மயில்வாகனம் வைத்தியர் வீடு. எங்கள் வளவினூடாகவே அங்கு செல்வார். அப்படிச் செல்லும் போது அம்மாவை சிவனேசம் எப்படிப்பாடு? சீனிச்சின்னப்பா? எங்கே என்று குசலம் விசாரிப்பார். என்னைக் காணும் போதெல்லாம் “பேரர்” என என்னைக் கிட்ட அழைத்துப் படிப்பில் நீர் சுட்டியாகவிருப்பதாக அறிந்தேன். நன்கு படித்து நல்ல மனிதனாக வரவேண்டுமென என் தலையைத் தடவி ஆசீர்வதிப்பார். எனது படிப்பு முன்னேற்றத்திற்கு அவரது நல்லாசியும் ஒரு காரணமாக அமைந்தது என்பேன்.

அமரர் அவர்கள் குடும்பத்தோடு ஊருக்கு வந்து நான்கைந்து நாட்கள் தங்கிச் செல்வார். அவர் அதிகமாக குளம் வற்றும் காலத்திலேயே ஊருக்கு விஜயம் மேற்கொள்வார். குளத்தில் முளைக்கும் “திராய்” குளத்தில் பிடிக்கும் விரால், பனையான் மீன்களில் அவருக்கு அலாதி விருப்பம். அவற்றைச் சுவைத்துச் செல்வதற்காகவே ஊருக்கு வருவதாகப் பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியமை இன்றும் எனதுள்ளத்தே நின்று ஊஞ்சலாடுகின்றது.

அவரது பிள்ளைகளில் நேசரெத்தினம், அரியமலர் என்பவர்களது திருமணம் சாய்ந்தமருதாரிலே இடம்பெற்றன. ஒரு வாரத்திற்கு முன்னமே பந்தல் போடுதல் போன்ற வேலைகளுக்கு எருவிலிலிருந்து செல்லும் இளங்கூட்டத்தினரோடு நானும் இணைந்து கொள்வேன். அதனால் அவர்களது பிள்ளைகளோடு பழகும் சந்தர்ப்பமும் எனக்குக் கிடைத்தது. அருளராஜ், ஸ்ரான்லி, டேவிட் என்பவர்களை நான் நன்கு அறிவேன். அதிலும் புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு அதிகார சபையில் பணிப்பாளராக உயர் பதவி வகித்தவர் என்னை நன்கு அறிந்தவர். இதனால் எம் பகுதி மக்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டுக் கொடுப்பனவுகளை காலந்தாழ்த்தாது வழங்கிய வள்ளலார் என்பேன். எருவில் ஸ்ரீ புளியடிப்பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு புனரமைப்பு வேலைக்கு உதவியதை நான் என்றும் நினைவு கூருவதுண்டு.

நவரெத்தினராஜா ஐயா அவர்களது நினைவு தினத்திற்காக இக்கட்டுரை வழங்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுத் தந்த அதிவணக்கத்துக்குரிய ஸ்ரான்லி அவர்களுக்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கும் எனது இனிய வாழ்த்துகள்.

‘அன்பிலாரெல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு’

I.Subramaniam (Retired A.O)

Justice of the Peace (Whole Island)

Sworn Translator

President : Eruvil Sri Puliyadi Pillayar Temple

President : Public Service Pensioners Trust Fund (M.S & E.P. Division)

Member : Human Rights Organization of Justice of the Peace

Member : Medication Board (M.S. & E.P)

எருவில் வீரமகன் குஞ்சிலியாப் போடியார் (இவருக்கு மறுபெயர் வெள்ளைக்காரர் ஏற்படுத்திய பிரகடனத்தில் உண்டு.) இந்துக்களையும் முஸ்லிம்களையும் சேர்த்து வெள்ளையருடன் போரிட்டவர். முஸ்லிம்களுக்கு தலைமை தாங்கியவர் தம்பிநைந்த காரியப்பர். அவரது மகன் பொலிஸ் தலைமை பகுதி ஞானமுத்து அவரது மகன் பரமக்குட்டிப் போடியார் அவர் பிள்ளைகள்.

1) தெய்வநாயகம்	2) மயில் வாகனன்
3) மாரிமுத்து (மகள்)	4) நவரெட்ணராஜா
5) ஒன்றுவிட்ட தங்கை சீதேவிப்பிள்ளை	
6) ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் (i) பாலிப்போடி (ii) வல்லிபுரம்	

தெய்வநாயகத்தின் பிள்ளை தங்கம்மா

மயில்வாகனத்தின் பிள்ளைகள்

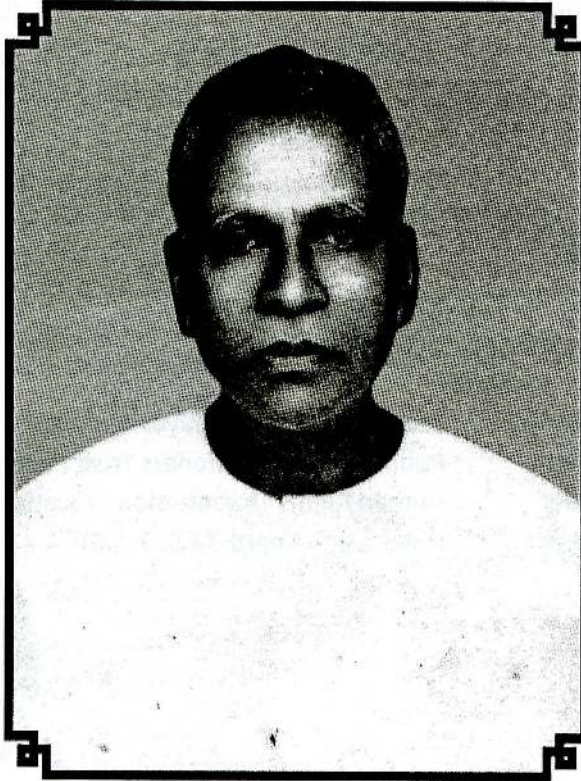
1. வள்ளியம்மை 2. கனகம்மா 3. சிவலிங்கம்

மாரிமுத்துவின் பிள்ளைகள்

1. சின்னத்தம்பி 2. வள்ளியம்மை 3. தம்பிராசா 4. சோதிமுத்து

நவரெட்ணராஜாவின் பிள்ளைகள் பன்னிரண்டு பேர்

ஓய்வுபெற்றபோது ஐயாவின் தோற்றம்

J.P.N இன் இனத்தவர் வில்லிப்பிள்ளை சாமுவேல் பவளசிங்கம்

இவர் விவாகம் முடிந்தது J.P.Nஇன் மனைவியின் தங்கை கிறேஸ் கிருபை அம்மா சோதிமலர்

இவர்கள் பிள்ளைகள்

1. றோஸ்கிருபா சுகிர்தம்
2. அல்பேட் கனகசுந்தரம்

திரு.பவளசிங்கத்தின் சகோதரர்

1. அமரசிங்கம் மாஸர்
2. தங்கம்மா
3. அன்னம்மா
4. ஜீவரெத்தினம்

அமரசிங்கம் ஆசிரியரின் பிள்ளைகள்

1. சரோஜினிதேவி கணபதிப்பிள்ளை
Mr. கணபதிப்பிள்ளை D.D.E. ஆகபணி புரிந்தவர்
2. மகாலிங்கம் - Manager BOC
3. மகாதேவன் - சட்டத்தரணி

ஞானி நல்லதம்பி, ஜோன்வேதநாயகத்தின் குடும்ப விபரம் பின் இணைப்பிலுண்டு

J.P.N இனத்தவர்

சோமசுந்தர உடையார் பிள்ளைகள்

1. S.U. எதிர்மன்னசிங்கம் - M.P
2. S.U. தம்பிராசா - M.P
3. S.U. ஐயாத்துரை
4. S.U. அரசரெத்தினம்

எருவிலில் குறிப்பிடக்கூடிய சிலர்

1. சுப்ரமணியம் - J.P
2. சரவணமுத்து அண்ணன் - ஏ.சோமசுந்தரம் ஆசிரியரின் மருமகன்.
3. சின்னத்தம்பி சத்தியன் (பாடசாலை அதிபர்)

J.P.N தாங்வுழி

தோம்புதோர் (Registrar) பா.தோ. வசந்தராச பிள்ளையின் மனைவியின் மூத்த சகோதரியின் மகன் J.P.N. Post Master கதிர்மலை சோமசுந்தரத்தின் மனைவி பூமாதுவின் மச்சான் JPN

அம்மம்மா, அம்மா

1983ல் 7 சகோதரிகள்

இ.வ :
அரியக்கா. ஜோன்
அங்கிளின் மனைவி, நேசக்கா

இருக்கை - ஜோன் அங்கிளின் மகன்
பிரபா, அம்மா, பிரேமா
நிற்பது- ஐயா, அங்கள், டேவிர்

ஸ்ரான்லி, எலிசபெத் விவாக தினம்,
நேசக்கா அத்தான்

பெரிய பேபியின் மோதிரம்
மாற்றும் படம்

ரேச்சலின் ஞானஸ்தான தினம்
12.05.1975

அரியக்கா

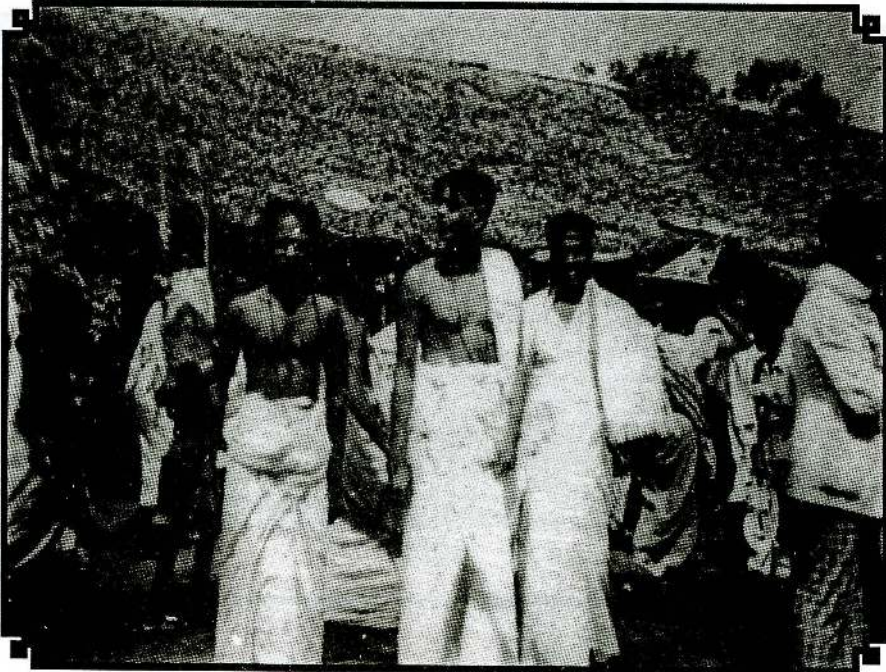
அரியக்காவின் 70வது பிறந்த தினம்

அம்மப்பா Mrs.ஆறுமுகத்தின் கணவனின் சகோதரன் கணபதிப்பிள்ளை அப்பச்சியும்,
மனைவியும், நடுவில் ராஜா

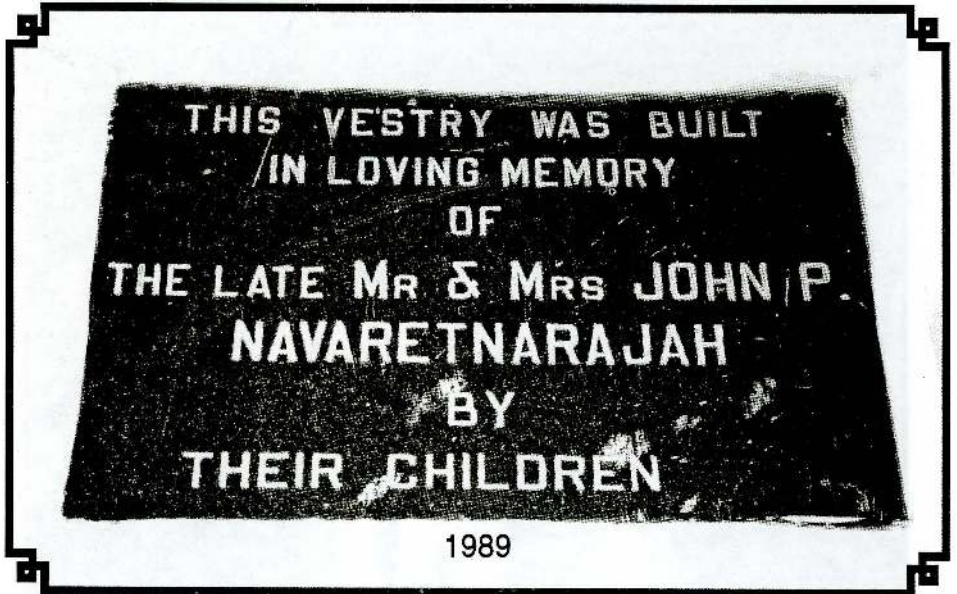
ஐயா கதிர்காமம் சென்றபோது பக்கத்தில்
சோமசுந்தரம் மாமா Hon. கணேசமூர்த்தியின் தகப்பன்

ஐயாவின் நண்பர் புலவர்மணி அ.மு.சரிபுதீன்
அருகில் Bro.மத்தியு, வண.ஸ்ரான்லியும், நண்பர்களும்.

திருமலை பெருந்தெரு மெதடிஸ்த தேவாலயத்தில்
கட்டப்பட்ட கோயில் அறை

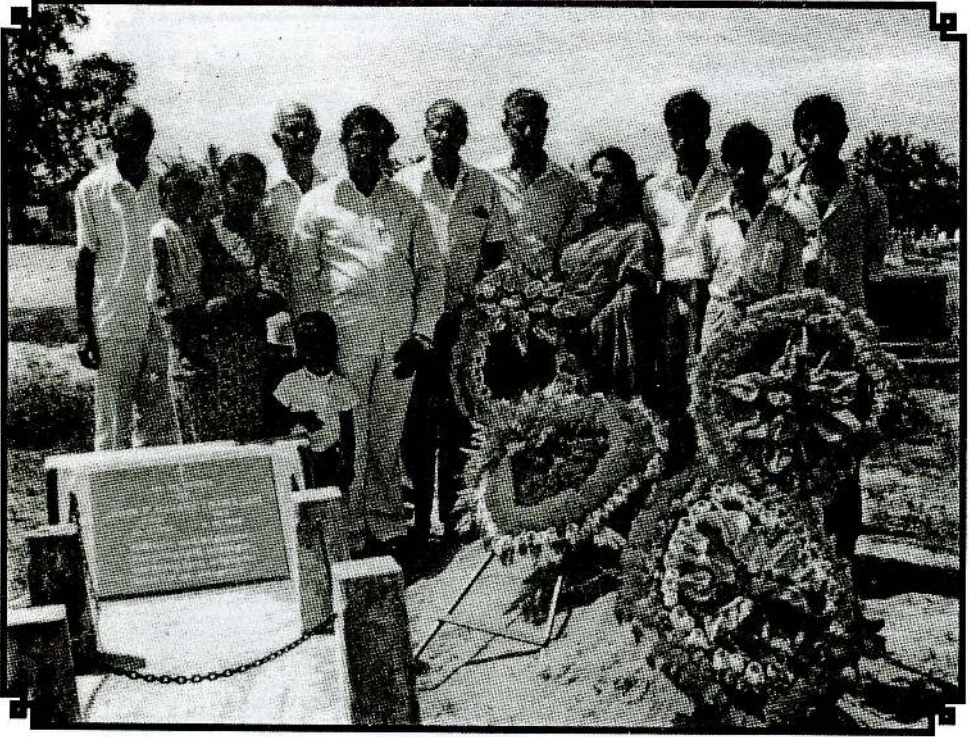
ஐயாவின் இறுதிநாளில் அவர் சகோதரன்,
சகோதரியின் குடும்பத்தார் சூழ நிற்கின்றார்கள்

ஐயாவின் கல்லறையில் வண.S.M ஜேக்கப் பிரார்த்தனை

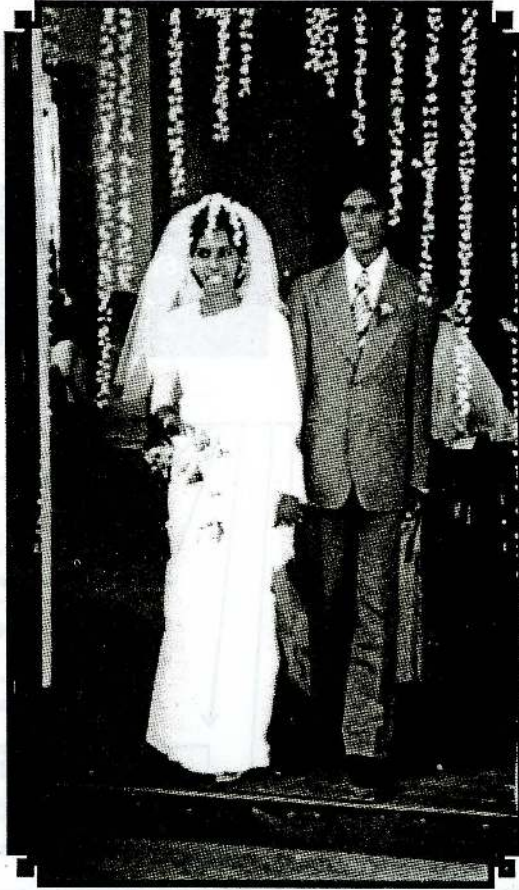

அம்மாவின் அடக்க நாள், மகன் ஸ்ரான்லி பிரார்த்தனை நடத்தினார்.

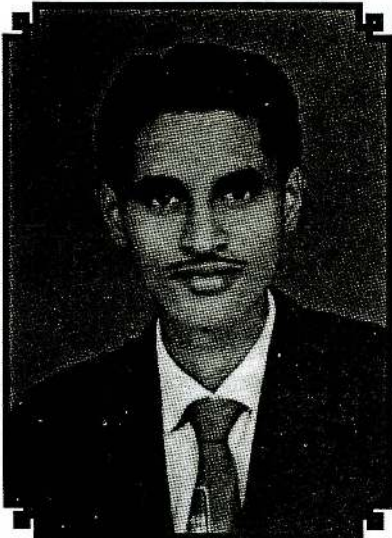

கள்ளியன்காடு, கோட்டைமுனை மட்டக்களப்பு ஐயா அம்மாவின் சமாதிகள். இதற்கு அருகில் அரியக்கா, அருள் அண்ணன் மற்றும் இனத்தவர் சமாதிகள் உண்டு.

கடைசி மகள்
விவாகதினம்

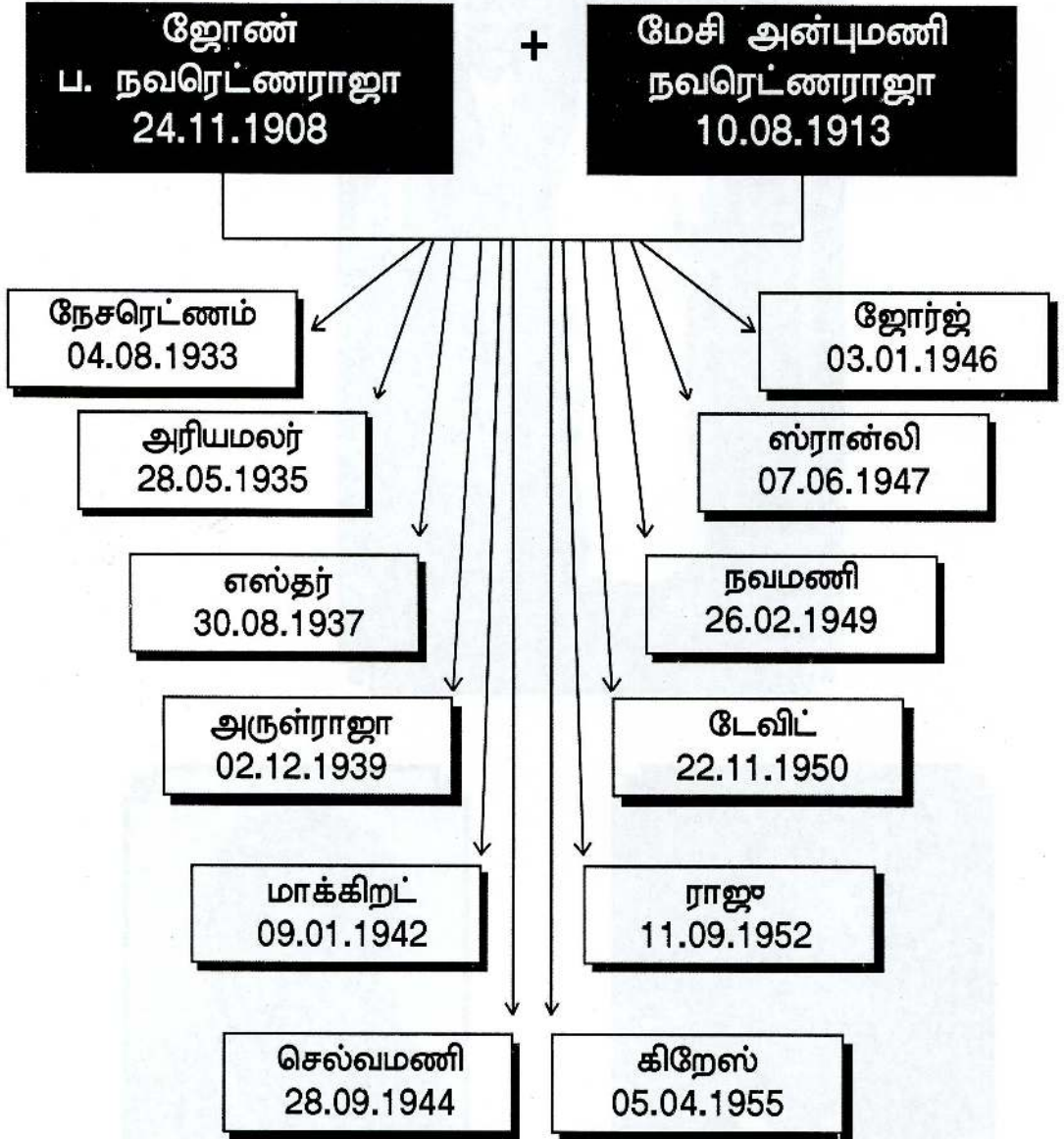

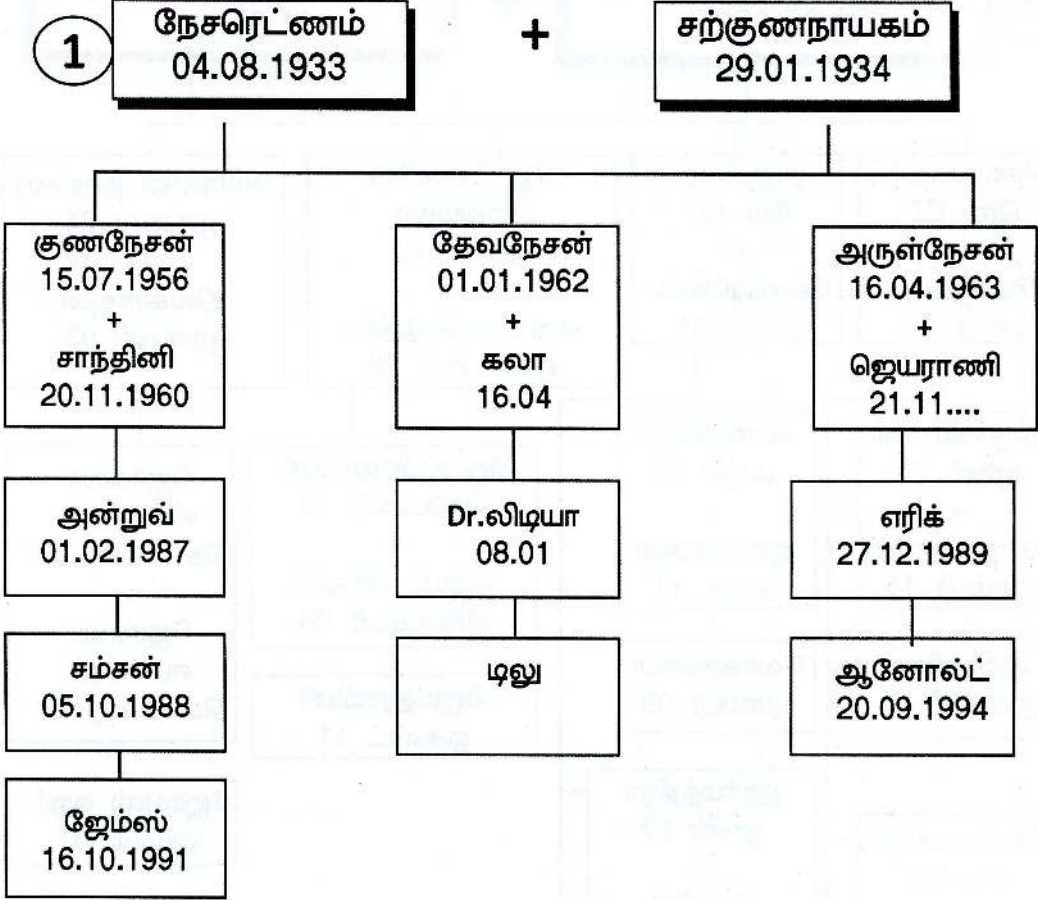
மூத்த அண்ணன் அருள்

மூத்த அக்கா நேசம்

வேரோடி... விழுதோடி..... (குடும்ப விபரம்)

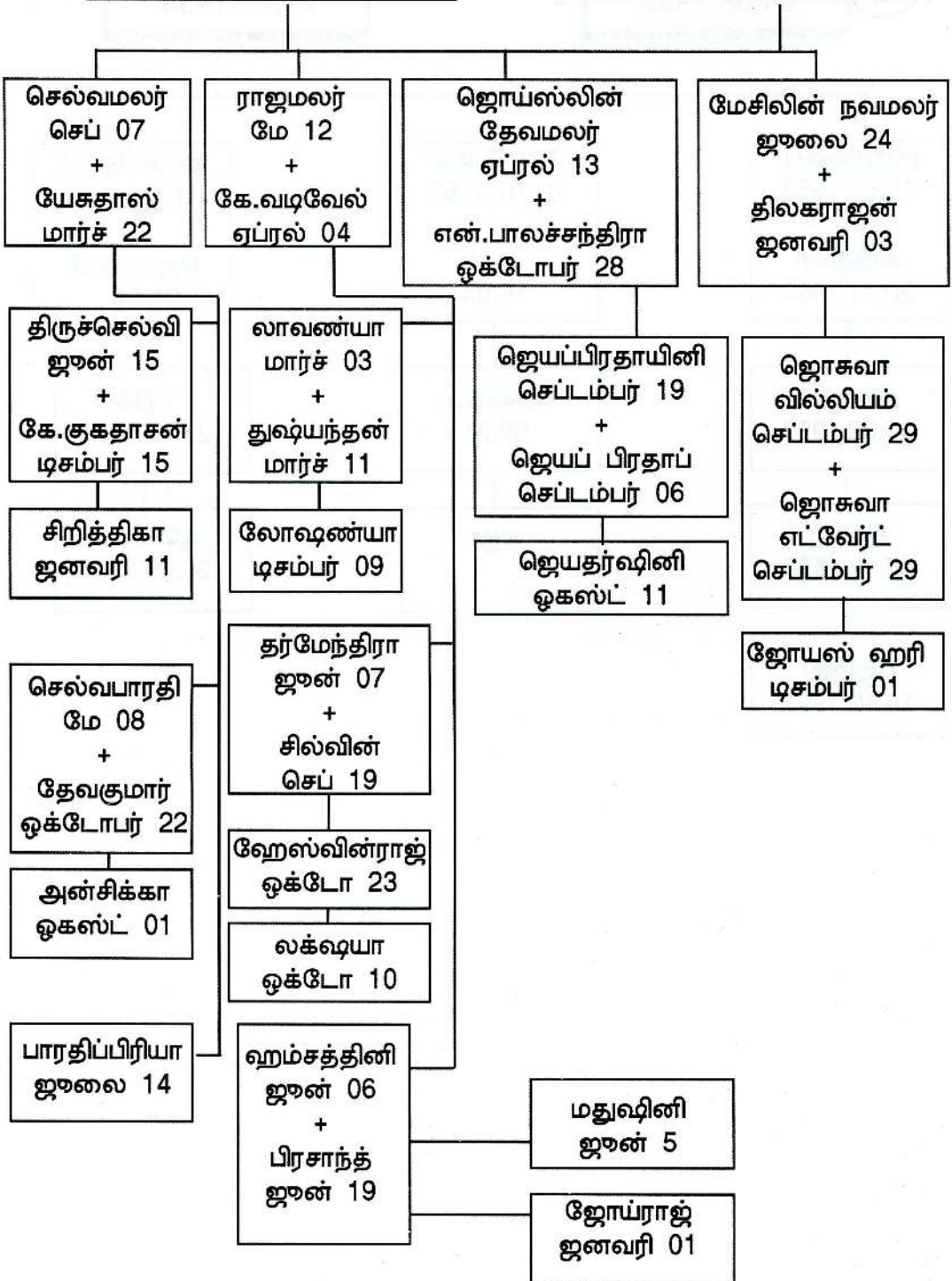

2

றோசலின் அரியமலர்
28.05.1935

+

கே.டபிள்யூ செல்வராஜா
11.01.....

3

எஸ்தர்
செப்டம்பர் 21

+

ஆர்.சி.பெருமாள்
செப்டம்பர் 01

பிறேம்குமார்
மே 19
+
பிரியதர்ஷினி
ஓகஸ்ட் 09

கிறிஸபஸ்
மே 18

கிறிஸ்ரி
றிக்கி
செப்டம்பர் 05

கிறிஸ்டோபர்
ராஜ்குமார்
மே 19
+
ஷகிலா
ஓகஸ்ட் 15

கிறிஸ்
டேவிஸ்
செப்டம்பர் 30

ஸ்வேதா
எஸ்தர்
ஜனவரி 09

கிறிஸ்ரின்
தேவகுமாரி
மார்ச் 10
+
கொட்விறி
ஜூன் 19

கெவின்
ஓகஸ்ட் 31

ரெவின்
ஓக்டோபர் 26

டேமியன்
ஜனவரி 18

கிறிஸ்ரபெல்
ஓகஸ்ட் 03
+
மோகன்
தனராஜ்
ஜூலை 15

சுசேன்
ஓக்டோபர் 19

சாரா
ஜனவரி 07

கிறசென்சியா
வினோஜினி
ஜூன் 09
+
ரல்ஸ்ரன்
ஆனந்தப்பா
டிசம்பர் 27

ரயானா
செப்டம்பர் 18

ஜேசன்
ஜனவரி 30

நந்தகுமார்
நவம்பர் 27
+
சுபாஜினி
ஏப்ரல் 18

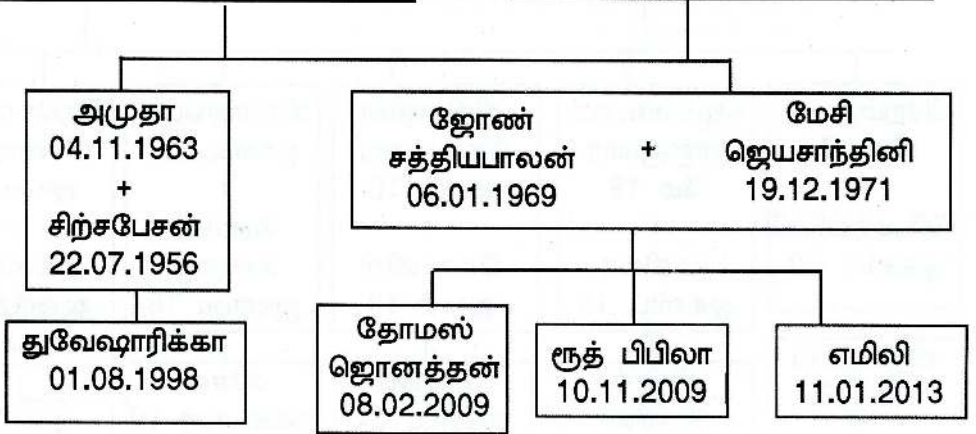
கிறிஸ்ரியன்
ஜனவரி 06

4

சாமுவேல் அருள்ராசா
02.12.1939

+

பரமேஸ்வரி (x)
சோதிமுத்து (இரண்டாவது மனைவி)

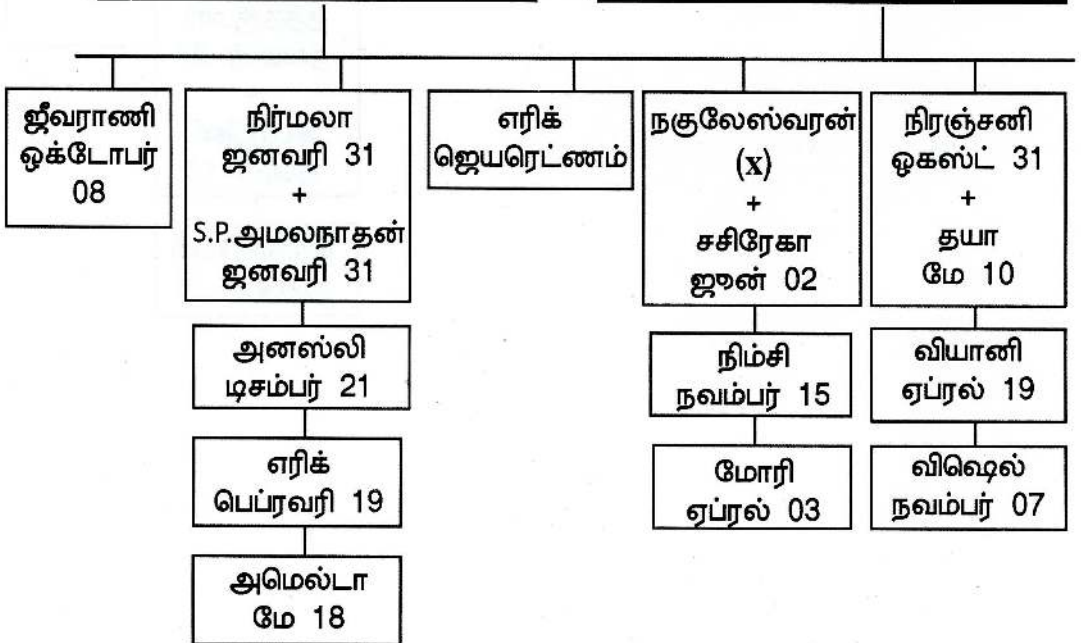

5

மாக்கிறட் ஜீவமணி
ஜனவரி 09

+

கே.ஆர்.குணரெட்ணம்
(x)

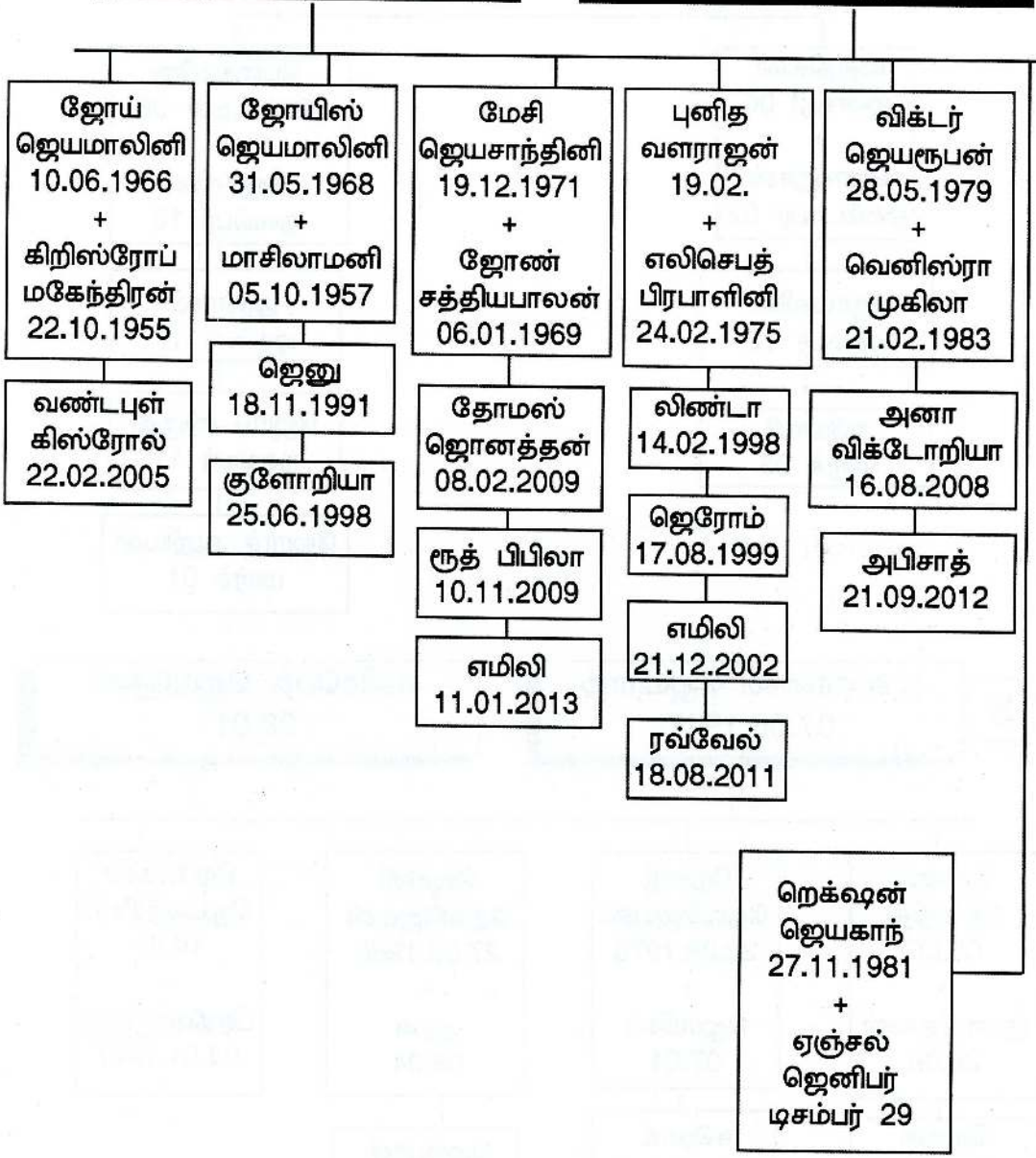
(x) - (காலமானவர்)

6

விக்டோரியா செல்வமணி
28.09.1944

+

தோமஸ் கணபதிப்பிள்ளை
10.04.1939

7

ஜோர்ஜ் யோகராசா
ஜனவரி 03

+

சில்வரின்
செப்டம்பர் 27

லத்திக்கா
ஜனவரி 06
+
றொஹான்
ஓக்டோபர் 02

நோயலின்
டிசம்பர் 12

நயோமி
மார்ச் 03

பென்ஜமின்
செப்டம்பர் 06
+
கஜந்தினி
நவம்பர் 16

அனாலி
டிசம்பர் 17

ஜோய் ஸ்ருதி
நவம்பர் 11

ஜோர்ச் ஆறியன்
மார்ச் 01

8

ந.ஸ்ரான்லி ஜெயராஜ்
07.06.1947

எலிசபெத் ஜெயதேவி
08.01

றேச்சல்
ஜெயநிதி
05.05
+
குணதேவன்
28.09

ஜேசன்
டேவிர்
11.11.2000

சேரா
20.01.2002

றேசாந்
தேவஜெயன்
22.08.1976
+
ஜோயிஸ்
07.04

ஈநொக்
16.09.2006

நிம்ரொட்
19.10.2006

ஜோனி
தேவஜெகன்
27.02.1980
+
ஆன்
06.04

ஜோயான்
இசபெலா
09.01.2010

றெபேக்கா
ஜெயதர்சினி
10.01
+
பிரதீஸ்குமார்
04.01.1977

9

ஜொயிஸ் ஜெயமணி
26.02

+

C.D.எட்வேட் யேசுதாசன்
04.01

ஜெரால்ட் நவராஜ்
05.10.1972
+
நேச்சல் தேவமலர்
25.04

ஜெராளினி பிரியதர்சினி
03.10
+
ஜெரோமி லக்ஸ்மன்
07.05

சுபாசினி ஜெரோமி
08.04
+
லலீந்திரன் வசந்தகுமார்
11.12

ஜெரமாயா ஈத்தன்
31.01

காமல் லக்ஸிகா லொறன்
07.08

ரஜீவ் யோனத்தன்
17.09

ஜெசிக்கா ராகேல்
05.10

ஜோன் பிரியந்த்
30.04

ஸ்ரம்பேட் ஜேடன்
29.06

10

டேவிற்.எஸ்
22.11.1950

ஜெயா
நவம்பர் 09

நிரோஷா
மார்ச் 10
+
பிரசன்னா

சுபாசி
மே 23

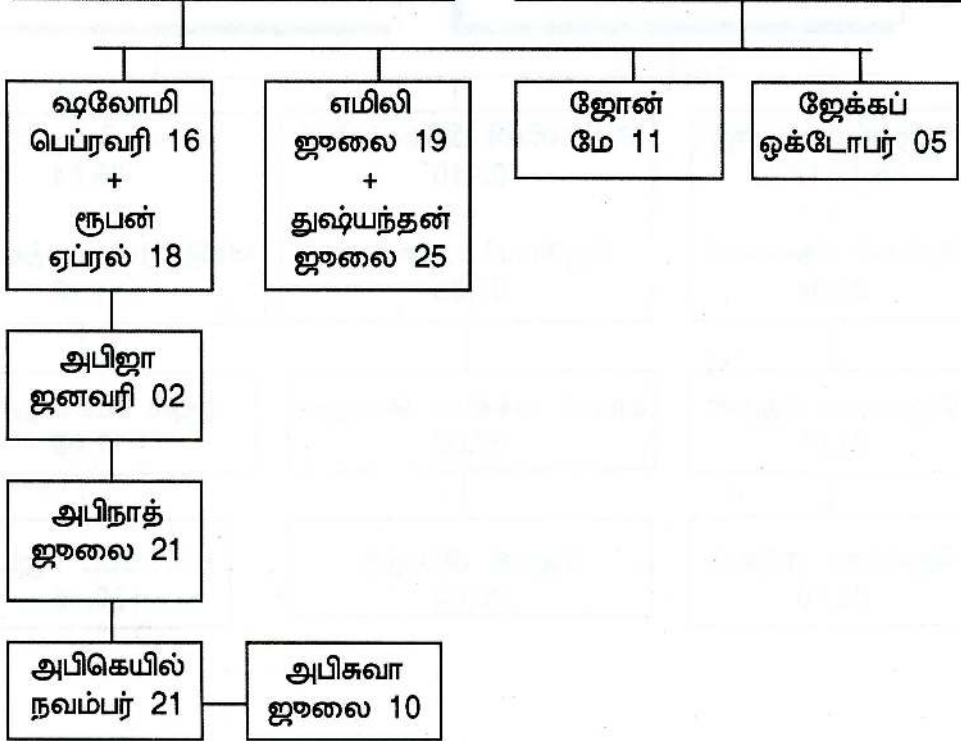
இஸ்கான்
கேல்ப்
07.03.2014

11

ராஜு
11.09.1952

+

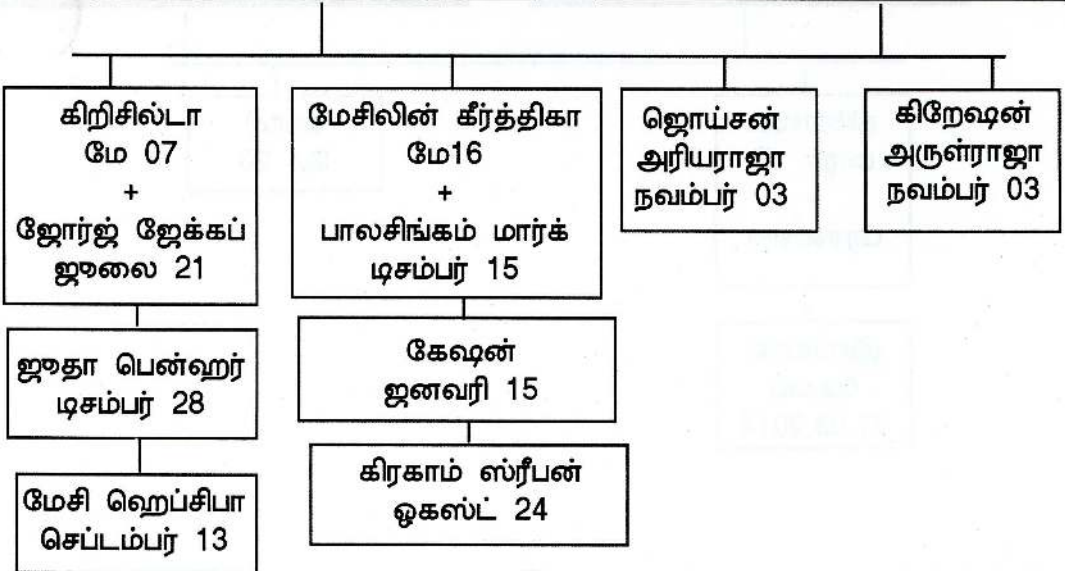
நியோமி
27.12.1951

12

கிறேஸ் அன்புமணி
05.04.1955

சைமன் தேவராஜ்
ஜூன் 22

அமைச்சர் மர்ஹும் M.H.M. அஸ்ரப் 1991 ஆவணி 27ம் திகதி கொழும்பு சிற்றிமிஷன் ஆலயத்தில் உரையாற்றும்போது கூறியது.

“ஐயா JPN ஒரு சமூகத்துக்கு உரியவரல்ல யாவரையும் ஏற்று நடந்த ஒருவர்”

“இஸ்லாமிய நண்பர் உணவருந்தவந்தால் கலால் உணவுதான் இருக்கும். சந்தேகமில்லாமல் உணவருந்தக்கூடியவீடு”

“ஸ்ரான்லி எனது பெற்றார், சகோதரிகள், இனத்தவரை நான் அழைக்கின்ற உறவு முறையிலேயே அழைப்பார். அதேபோல் ஸ்ரான்லியின் குடும்பத்தாரையும் நான் அழைப்பது வழக்கம்”

அமைச்சர் 1990 ஜனவரி வெள்ளவத்தை மூர் வீதி மெதடிஸ்த தேவாலயத்தில் மூத்த சகோதரி நேசக்காவின் இரங்கல் உரை நிகழ்த்தினார் அவ்வேளை “ஐயா ஓய்வுவேளையில் மாணவர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று அவர்கள் பாடசாலைக்கு வராத காரணத்தை அறிந்து பென்சில், நேசர், கொப்பி, சிலேற், புத்தகம் போன்றவற்றை வழங்கி வருவார். இதற்காகவேறு சம்பளம், நிதி வழங்கப்படுவதில்லை” “அம்மா M.A.N. ஸ்ரான்லியை அழைப்பதுபோன்று என்னையும் மகன் என அழைப்பார்” அம்மா பரிமாறும் உணவு பிரமாதமாக இருக்கும்.

“So Long as men can Live and eyes can see
So long lives this and Gives life to thee”
William Shakespeare

* J. P. N. வேறு ஒருவரிடமும் நிதி பெறாமல் தனது சொந்தப் பணத்தில் ஒரு மாற்று-த்திறனாளிக்கு முச்சக்கர வண்டி ஒன்றை அன்பளிப்புச் செய்தார்.

* M. A. N. (அம்மா) தனது சேலை முதலானவைகளை அலிகம்பை ஆதிவாசிகளுக்கு வருடத்திற்கு இரு முறை கொடுப்பார். இவர்களில் ரங்கன், ராமன், ராமசாமி ஆகியோர் ஐயாவின் இழப்புச் செய்தி கேட்டு கண்ணீரும், கம்பலையுமாக ஓடி வந்தார்கள்.

* J. P. N. அவரது தந்தை செய்ததைப் போல் தனது வயல் காணிகளை சகோதரர்க்குப் பிரித்துக் கொடுத்தார்.

* M. A. N கல்முனை கிறிஸ்தவ இல்லத்தில் தனது விவாகத்திற்கு முன்பும், பின்பும் தனது தாயாருடன் சேர்ந்து வைத்திய சேவையாக, தாதி வேலை செய்தார்; அவ்வேளை பிற மதத்தவரின் அன்பைச் சம்பாதித்தார்.

* J. P. N. இந்துக்கள் மத்தியில் சிறுபான்மையினராகக் கருதப்படுகிறவர்களின் ஆலயங்களில், அவர்கள் பண்டிகையின் போது, பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்டு அவர்கள் கொடுக்கும் பானத்தையும் பருகி வீடு வந்து சேருவார்.

* M. A. N. பசி என்று வருபவர்க்கு உணவளிப்பதும் விருந்தினர் அறிவிக்காமல் வந்தால் 2, 3 முறை அறுசுவை உணவு தயாரிப்பதும் வீட்டில் சாதாரணமாகும். அதை அவர் ஒரு வேலையாகக் கருதுவதில்லை.

* J. P. N வாழ்நாளில் ஒருபோதும் பிறசமயத்தைத் தூற்றிக் கதைப்பதில்லை. 'உன் சமயத்தைக் கடைப்பிடித்து நல்லவனாய் இரு' என்பர்.

* M. A. N. தகப்பனாருடன் சேர்ந்து பிள்ளைகளின் காதற் திருமணங்களை ஏற்றுக் கொண்டார். கிறிஸ்தவர் அல்லாத மருமக்களையும் குறை கூறாது சேர்த்துக் கொண்டார்.

* J. P. N. பிள்ளைகளுக்கு அறிவுரை, புத்திமதிகளை ஒரு புத்தகத்தில் தின ஏடுபோல், திகதிகளைக் குறிப்பிட்டு எழுதியிருக்கின்றார். அப்புத்தகம் இன்றும் வாசிக்கக் கூடியதாயிருக்கின்றது.

"இச்சிறியரில் ஒருவருக்கு எதைச் செய்தீர்களோ! அதை எனக்கே செய்தீர்கள்"

இயேசுவின் பொன் மொழி (திருவிவிலியம்)